

Beeld — Existenz

“Met minimale middelen een maximaal effect hebben.” Zo luidt het mission statement van de studenten ingenieur-architect van Existenz. Vorige week palmdden ze de oude verpleegsterschool op de Kapucijnenvoer in. [Lees meer op pagina 14.](#) (Foto: Charlotte Daumerie)

ONDERWIJS
Geldtekort bij
‘Blokken in Leuven’

4

STUDENT
Cosplay door
creatieve fans

9

SOCIAAL
Klimaatbaas
Hans Bruyninckx

13

CULTUUR
Wina en Politika
op de planken

15+16

STAATSSECRETARIS BELAST BUITENLANDSE STUDENTEN

Academische wereld woedend op Francken

Van “ongelofelijk cynisch” tot “een pervers effect”. De academische wereld is verbolgen over de nieuwe taks die staatssecretaris Theo Francken (N-VA) heft. Daarmee wil hij meer vluchtelingen repatriëren en een gesloten asielcentrum bouwen.

**SAM RIJNDERS EN
MARGOT DE BOECK**

Wie een Belgisch visum wil, moet sinds 5 maart een zogenaamde nieuwkomerstaks betalen. Ook beursstudenten uit ontwikkelingslanden ontsnappen er niet aan. Voor hen bedraagt de taks 160 euro. Met dat geld wil Francken meer vluchtelingen terugsturen en een nieuw asielcentrum bouwen, kondigde de staatssecretaris van Asiel en Migratie in onder andere *Terzake* en *De Standaard* aan.

Verscheidene decanen en de rector van de KU Leuven, de Interfacultaire Raad voor Ontwik-

kelingssamenwerking (IRO) en VLIR-UOS, het universitaire samenwerkingsverband voor ontwikkelingssamenwerking, reageren ontzet in deze krant. Dat ook beursstudenten moeten dokken, stoot hen voor de borst. De bureaucratische betaalprocedure is de druppel.

Pseudogevangenis

“Voor onze studenten uit Noord-Indië is 160 euro het equivalent van een maandloon,” opent Mathijs Lamberigts, decaan van de faculteit Theologie, het vuur. “Wil- len we dan echt alleen maar de elite naar hier halen?”

Ook Chris Van Geet, voorzitter van de IRO, vreest voor een “on-overkomelijke barrière” voor heel wat beursstudenten. “Zij hebben niet zomaar 160 euro aan de kant liggen. Op deze manier selecteer je niet op intrinsieke kwaliteiten, maar op financiële draagkracht.”

Het uitgesproken doel van de maatregel zet zo mogelijk nog meer kwaad bloed. “Beursstudenten aan onze faculteit (*Godgeleerdheid*, red.) zijn vaak voorgedragen door hun bisschop

of provinciale overste,” gaat Lamberigts verder. “Ze moeten later in hun thuisland lesgeven. Wij zetten heel die toekomst op het spel voor een pseudogevangenis voor mensen die nooit die 160 euro zullen kunnen betalen. Dat is toch onzin? Gaan we echt geld van ontwikkelingssamenwerking gebruiken om gesloten instellingen te financieren?” Volgens hem getuigt Franckens maatregel van een “ongelofelijk cynisme”.

Bart Raymaekers, decaan van het Hoger Instituut voor de Wijsbegeerte (HIW), valt zijn collega bij. “We gaan buitenlandse studenten laten betalen om onze ongewenste gasten terug te sturen en op te sluiten. We hebben geen geld meer, dus gaan we het halen bij mensen uit ontwikkelingslanden.” De filosoof ziet ook een “niet te ontkennen ontradend effect” in de nieuwe heffing.

Daarin staat hij niet alleen. “Men wil migranten afschrikken,” concludeert Kristien Verbruggen, directeur van VLIR-UOS.

**“Voor onze
studenten
uit Noord-
India is 160
euro een
maandloon”**

**MATHIJS LAMBERIGTS
(DECAAN THEOLOGIE)**

Lees verder op pagina 6.

Veto op iPad

Lees Veto op de intuïtieve iPad-app. Speciaal aangepast aan uw tablet-pc

Niet iedereen welkom bij gezondheidscentrum

Het Studentengezondheidscentrum van de KU Leuven beperkt zich voortaan tot psychische problematieken die studiegerelateerd zijn. Studenten met andere en complexere problemen zal men doorverwijzen naar externe partners.

Het is de Leuvense studentenkoepel LOKO die door anonieme klachten op het spoor van de nieuwe strategie kwam. Coördinator Sociaal Elly Suys: “Het centrum zou er voor alle studenten moeten zijn. Wij hebben deze nieuwe criteria trouwens niet goedgekeurd in de betrokken overlegorganen.”

Volgens het centrum en Jan De Vriendt, directeur Studentenvoorzittingen, die het financiert, zijn de nieuwe criteria een noodzakelijk kwaad. “Studenten zouden ook graag gratis koten hebben. Alleen met deze nieuwe richting kunnen we wachtlijsten vermijden,” klinkt het. (kds&sr&svl)

Lees het hele artikel op pagina 14.

Debat

Opinie

Splinter

Dubbel zo hard vechten

Dat ik in de pen kruip, is eerder ongebruikelijk. In de twee jaar dat ik al werk voor Veto is de fotocamera altijd al mijn *weapon of choice* geweest. Om het volgende aan te kaarten ruil ik mijn geliefde venster op de wereld graag even voor mijn tekstverwerker.

Op het eerste gezicht zie je niets aan mij, buiten een gepassioneerde fotograaf, een politieke wetenschapper in spe en een grote filmfiethebber. En, oh ja, ik heb een functiebeperking. In mijn ogen slechts een klein deeltje van wie ik ben, maar de impact op mijn leven en persoonlijkheid is groot.

Starende blikken en schoolgenoten die "mongool" naar me riepen, ze hebben hun effect gehad. Ook vandaag ben ik soms nog terughoudend en wantrouwig. Ik val stil bij mensen die mij niet kennen. Ik kan onzeker zijn over mijzelf.

Tegelijk heeft mijn beperking mij gedwongen om creatieve oplossingen te bedenken voor dagelijkse problemen. Elke kleine, praktische overwinning bewijst mijn zelfstandigheid. Zo vind ik de wilskracht om mij elke dag tegenover iedereen te bewijzen. Zijn er nog zaken waarmee ik meer moeite heb dan een gezonde persoon? Absoluut, en die zullen er altijd zijn. Maar heb ik je medelijden nodig? Nee.

Alles wat ik van jou nodig heb, is een kans om die gruwelijke vooroordelen over mensen met een functiebeperking te weerleggen. Het moet nu immers duidelijk zijn dat ik gevormd ben door mijn verleden, maar ook in het heden ondervind ik hoe hardnekkig vooroordelen kunnen zijn.

Ik vind het spijtig dat er een beeld bestaat dat alle "gehandicapten" in een rolstoel zitten en constant verzorging nodig hebben. Het tegendeel is waar. Er bestaan zoveel gradaties. De ene beperking is de andere niet.

Daarom wil ik je laten zien hoe slim, sterk en gevat ik kan zijn. En vooral wat voor een vechter ik ben. Natuurlijk kan ik bij elke tegenslag in een hoekje zitten huilen. Helaas helpt dat mij en mijn omgeving geen meter vooruit.

Vechten, dat is de enige optie. Ook al moet ik dubbel zo hard knokken voor wat ik wil bereiken in mijn leven. Ook al ben ik dat soms grondig beu. Ik zet door.

Ik heb vaak ervaren dat kinderen wreid zijn en volwassenen onwetend. Gelukkig weet ik ook dat er altijd mensen zullen zijn die mij graag zien. Zij hebben mij een tweede kans gegeven om een eerste indruk te maken. Ze verlichten een verleden van kinesitherapie, ergotherapie en andere -pieën. Ze zijn een verademing na nachtenlang de pijn van mijn beenbeugels te hebben verbeterd.

Voor mezelf en voor de mensen die mij eindeloos steunen probeer ik het advies van Stephen Hawking op te volgen. "My advice to other disabled people would be: concentrate on things your disability doesn't prevent you doing well and don't regret the things it interferes with. Don't be disabled in spirit as well as physically."

Dank voor je tijd, lieve lezer. Ik kruip terug achter mijn camera om te doen wat ik het liefste doe. Omdat ik weiger om mij te laten definiëren door mijn spraakgebrek en verzwakte spieren. Omdat ik zoveel meer ben dan mijn "handicap".

KALINA DE BLAUWE

De Splinter bevat de persoonlijke mening van een schrijver. Ze bevat niet de mening van de redactie.

#veto debat België: eurofiel of eurofoob?

De Europese Raad besliste onlangs om de roamingkosten dan toch niet af te schaffen in 2015. Een Europees symbooldossier dat desondanks weinig reactie opriep. Hoe zit het met eurofobie in België?

ANNA DE SMET

Gerolf Annemans
Europees Parlements lid Vlaams Belang

"Ten eerste verwerp ik de term "eurofobie". Dat is een begrip dat zijn oorsprong vindt bij de eurofanatici, een begrip met een erg negatieve connotatie. Het Vlaams Belang is niet per se tegen Europa, maar wil vooral tot bezinning brengen. Is die integratie van deze lidstaten wel positief? Europa verandert steeds meer in een grote eenheidsmachine, en daar verzetten wij ons tegen."

"De Europese Unie leidt niet tot meer groei of meer werk, integendeel. Het invoeren van de euro bijvoorbeeld heeft net geleid tot instabiliteit, en het wegvallen van groei. Wij zijn voor een Europa als een patchwork van identiteiten, geen quasi-religieuze Verenigde Staten van Europa à la Verhofstadt. **De nadruk moet liggen op vrijwillige samenwerking, niet bemoeizucht en betutteling.** Zaken als roamingkosten worden dikwijls als een argument aangehaald voor een geïntegreerde Unie maar kunnen ook in een confederaal concept multilateraal geregeld worden."

"Toch merk ik in België in het algemeen en Vlaanderen in het bijzonder, zowel in het onderwijs als in de media, een neiging naar het idee dat meer Europa sowieso altijd beter is."

Tom Vandenkendelaere
Europees Parlements lid CD&V

"Als we kijken naar de onrust die heerst aan de poorten van Europa, in Oekraïne of Syrië, denk ik dat we de vrede en welvaart die er in en dankzij de Europese Unie is, moeten koesteren."

"De EU is niet zozeer doel op zich, maar een instrument voor beter beleid. Inderdaad, bepaalde zaken worden beter op het niveau van de lidstaten georganiseerd. Maar voor grote beslissingen stappen we beter naar Europa. Ik zou dus niet spreken van betutteling. Verder bouwen aan onze interne markt maakt ook dat we verder onze regels moeten harmoniseren. De lidstaten kunnen de ondersteuning van het Europees niveau daarbij zeker gebruiken. **We mogen niet bang zijn van meer Europa.**"

"Wat betreft de roamingkosten kunnen we stellen dat er voorlopig weinig verandert. We blijven meer betalen om te bellen in het buitenland, hoewel de kosten worden gedrukt. Ik sta niet per se achter de beslissing van de Europese Raad, maar ik snap ze wel. De telecombedrijven hebben veel macht. Ze zetten druk op sommige regeringen, dreigen dan bijvoorbeeld om hun prijzen te verhogen of niet meer in dat land te investeren. In dat opzicht is het uitstel begrijpelijk, maar in mijn ogen niet verdedigbaar."

"Ik denk dat de Belgen over het algemeen erg pro-Europees zijn. België is een klein landje dat omringd wordt door grotere buurlanden en is daardoor traditioneel op het buitenland en export gericht. Landen als België hebben in vergelijking meer te winnen bij een grote interne markt."

Christophe Weets

Veto zet recht

Het was het wel degelijk Manu De Block, preses van VTK, die het fakbarlabel van 't Elixlr in ontvangst nam en niet de preses van Wina. Onze auteur in *Veto 418* had duidelijk al een pintje te veel gedronken op de fakbartocht. Onze excuses.

Vijftig jaar **KULAK**

“Leuvense studenten worden op deze manier bestolen”

Sinds het ontstaan van de Kulak zijn er academische stemmen die pro dan wel contra de werking van de campus in Kortrijk zijn. Terechte kritiek of een storm in een glas water?

TEKST JAN COSTERS EN SIMON GRYPONPREZ

Volksverheffing in West-Vlaanderen

De KU Leuven Campus Kortrijk, kortweg Kulak, bestaat 50 jaar. Hoewel de Kortrijkse campus vandaag bloeit en zo'n 1500 studenten telt, kent de Kulak een turbulente geschiedenis.

“De redenen voor de oprichting van de Kulak in 1965 zijn velerlei,” vertelt Saartje Vanden Borre, post-doctoraal onderzoeker aan de Kulak. Als auteur van *Toga's voor 't Hoge*, een brede geschiedenis van de Kortrijkse campus, weet Vanden Borre waarover ze spreekt. “In de jaren '60 was nood aan een uitbreiding van het hoger onderwijs. Bovendien achtte men het nodig om een “achtergestelde” provincie als West-Vlaanderen te opwaarderen met een universitaire campus. Ook prestige speelde natuurlijk een rol.”

“Er was nood aan een tweevoudige democratisering om zo de participatie in West-Vlaanderen te verhogen, maar ook om arbeidskinderen de kans te geven te gaan studeren,” voegt Marc Depaepe, campusrector van de Kulak, daaraan toe.

Na heel wat discussie over de plaats en vorm werd gekozen voor een campus van de Katholieke Universiteit Leuven in Kortrijk. “Toen was Leuven niet voor de Kulak, want ze hadden zelf genoeg werk met eigen financiële problemen. De Kulak werd vanuit West-Vlaamse katholieke hoek aan Leuven opgedrongen,” meent Vanden Borre.

Crisis

Sindsdien is de geschiedenis van de Kulak zeker geen succesverhaal. “De eerste pioniers hadden het gevoel aan “volksverheffing” te moeten doen. Door hun harde werk stegen, hoewel minder snel dan gehoopt, de inschrijvingen tot 1000 studenten in 1985,” aldus Vanden Borre. Na het toeslaan van de crisis daalde het studentenaantal echter tot 680. Op dat moment kregen ook de kritische stemmen de bovenhand. “In de jaren '90 wist men het eigenlijk allemaal niet meer. De toekomst van de Kulak was toen zeer onzeker.”

De komst van de nieuwe campusrector Piet Vanden Abeele in 2001 bracht een nieuwe drive. In tien jaar tijd verdubbelde het studentenaantal en groeide de Kulak zowel op onderwijs- als onderzoeksgebied. Vanden Borre meent dat “het bestaansrecht van de Kulak sindsdien niet meer fundamenteel ter discussie staat.”

Gidscampus

Waar men in 1965 nog hoopte op een 5000-tal studenten wijst de geschiedenis uit dat de Kortrijkse campus zich wellicht tevreden moet stellen met het huidige studentenaantal van 1500.

Vandaag de dag geldt de Kulak dan ook meer als “gidscampus”, waar door de kleine groepen geëxperimenteerd kan worden met nieuwe onderwijsmethoden. Voor campusrector Marc Depaepe is “de Kulak altijd al een proeftuin geweest voor onderwijsvernieuwing.” Rik Torfs treedt hem daarin bij. “Door zijn formaat kan de Kulak inderdaad op verschillende vlakken een soort “gidscampus” zijn. Het onderwijs in groepen kan een sterkere intensiteit geven. Tegelijk werkt het community-gevoel ook zeer persoonsvormend.” Op middellange termijn wil de Kulak specifieke MaNaMa's aanbieden. “Maardat is in tijden van besparingen op dit moment niet aan de orde,” aldus Depaepe.

Critici durven wel eens beweren dat de Kulak een budgettair voordeel krijgt tegenover de andere campussen van de KU Leuven. Die kritiek blijkt onterecht omdat de werkingskosten van de campus evenredig zijn met het aandeel van de studentenpopulatie, in het geval van de Kulak vijf tot zes procent van de KU Leuven-studenten.

Ook de opmerking dat de Kulak financieel ongezond zou zijn, onder meer door de kleine richtingen, strookt niet met de realiteit. De KU Leuven berekent het financiële plaatje voor een volledige campus en niet voor individuele richtingen, waardoor het moeilijk is te spreken over verlieslatende opleidingen.

Succesverhaal

Waar kenners het wel over eens zijn, is de kwaliteit van het onderwijs aan de Kulak. De individuele begeleiding en het samenhangsgevoel, zowel bij studenten onderling als tussen student en prof, zorgen ervoor dat studenten aan de Kulak hogere slaagcijfers hebben. Niet alleen in Kortrijk scoren zij ongeveer tien procent hoger dan de student die in Leuven begint, maar ook wanneer zij in hun derde jaar naar Leuven komen.

Door de intieme sfeer die in de Kulak heerst bouwen studenten er ook een vriendenkring op die faculteit overschrijdt en die ze bovendien meenemen wanneer ze naar Leuven trekken. Educatief gezien kunnen we vaststellen dat de Kulak een succesverhaal is.

Lobby

Het financiële en educatieve succes zorgt er evenwel niet voor dat de Kulak bespaard blijft van kritiek. Joop Van der Horst, emeritus hoogleraar Nederlandse Taalkunde, vindt het onevenwicht in tijd en aandacht voor studenten van de Kulak tegenover die van de KU Leuven onaanvaardbaar. “Mijn college in de Kulak gaf ik voor 14 studenten, wat door de reistijd een volle werkdag in beslag neemt,” vertelt Van der Horst. “Door een dag vol vergaderwerk blijven er dan nog 3 dagen over voor 200 studenten in Leuven. Dat beschouw ik als een vorm van diefstal van de Leuvense studenten.”

Bert Cornillie, docent Spaanse Taalkunde, treedt van der Horst bij. “De KU Leuven is een onderzoeksinstelling met uitstraling, maar vindt het toch normaal dat proffen vijf uur onderweg zijn

voor minder dan tien studenten.” Cornillie ziet het huidige model niet meteen veranderen: “De Kulak-lobby is professioneel en goed voorbereid, wellicht de tweede beste ter wereld, na de pro-Israël-lobby.”

“Het is stereotiep te zeggen dat hier extra kleine groepen zijn”

MARC DEPAEPE
(CAMPUSRECTOR KULAK)

“Ook kleinere lesgroepen hebben een onderwijsbehoefte die we niet mogen negeren,” relativeert rector Rik Torfs (KU Leuven). “Die kleinere groepen hebben we in Leuven ook en overigens niet enkel in kerkelijk recht.” (zie bijvoorbeeld *Veto 4118*, red.)

Ook campusrector Marc Depaepe nuanceert. “Het is stereotiep om te stellen dat er bij ons extra kleine groepen zijn. Een aangepaste manier van lesgeven voor de relatief kleinere groepen hier aan de Kulak kan didactisch ook juist een meerwaarde geven.”

“De Kulak-lobby is de beste ter wereld, na de pro-Israël lobby”

BERT CORNILLIE
(PROFESSOR SPAANSE
TAALKUNDE)

De lesmethode een privilege noemen vindt ook Torfs wat overdreven. “Een campus als de Kulak moet je op vlak van onderwijs dezelfde kwaliteitsstandaarden kunnen geven,” vervolgt hij, “Anders kun je op termijn de bloei van die campus niet garanderen.”

Onderwijs

BLOKKEN IN LEUVEN KAMPT MET STRUCTUREEL TEKORT AAN MIDDELEN

Vroeger stoppen met blokken in Letterenbib

Blokken in Leuven, het project dat bibliotheken tijdens de blokperiode langer openhoudt voor lerende studenten, kampt met een structureel tekort. De bibliotheken komen met een plan om het kostenplaatje binnen de perken te houden.

KORNEEL DE SCHAMP EN
MIKA TUYAERTS

Het project rond Blokken in Leuven, dat voldoende blokplaatsen moet creëren waar studenten samen kunnen studeren, kampt met een tekort. Vanuit Studentenbeleid moet een budget van 50.000 euro alle kosten dekken. Vorig jaar kostte alles echter 20.000 euro meer, wat het Centrale Universiteitsbestuur eenmalig bijpaste. Dit jaar moet er een structurele oplossing komen, wat voor heel wat geschuif met budgetten zorgt.

De bibliotheken werkten een viertal opties uit. Een is de situatie van vorig jaar, de drie andere besparingsvarianten. Enkel het vierde plan lijkt haalbaar te zijn met de vooropgestelde financiering. Hilde Van Kiel, waarnemend directeur van de universiteitsbibliotheek, doet het plan uit de doeken. "We willen de grote locaties maximaal openzetten, vooral dan Agora omdat de avonden daar zwaar bezet zijn. Daarnaast blijft ook de Arenbergbibliotheek langer open, net als de Economiebib omdat dat grote leercentra zijn. Op deze twee plaatsen willen we een stuk overflow

“De faculteit Letteren heeft niet de middelen om het zelf te trekken”

KATHLEEN LEWYLLIE
(BABYLON)

voor Agora creëren omdat we merkten dat er na tien uur te weinig blokplaatsen beschikbaar zijn." Agora blijft zowel in de week als het weekend open tot middernacht, terwijl Arenberg en de Economiebib in het weekend twee uur vroeger sluiten.

Opvallend: met het plan beginnen de langere openingsuren al vroeger te lopen dan nu het geval is, met name vanaf 1 december en 1 mei. De andere bibliotheken vallen echter uit de boot en zijn aangewezen op eigen middelen als ze hun bibliotheken langer willen openhouden.

Peter Verbist, coördinator voor Blokken in Leuven: "Dit gebeurt via zogenaamde cofinanciering. Iedere faculteit of groep financiert openingsuren van de respectievelijke bibliotheek. De centrale middelen worden dan ingezet voor ruimere openingstijden op een beperkt aantal

Kalina De Blauwe

centrale locaties, ook tijdens weekends en feestdagen. We zagen immers dat er op die data te weinig blokruimte in Leuven aanwezig was. De verhouding centrale tegenover lokale middelen zal ongeveer vijftig vijftig zijn."

Letteren

Niet iedereen is echter overtuigd dat de faculteiten de financiële lasten kunnen dragen. Vooral de Faculteit Letteren zou (opnieuw) het kneusje worden en extra openingsuren niet kunnen dragen. Kathleen Lewyllie, onderwijsverantwoordelijke bij de kring van taal- en letterkundestudenten Babylon: "Onze faculteit heeft inderdaad niet de middelen om het zelf te trekken. Het kan niet de bedoeling zijn dat er teveel beroep wordt gedaan op het budget voor de collectievorming."

Toch vindt Verbist een financiële bijdrage van de faculteiten gerechtvaardigd. "Zowel de groepen en faculteiten als Studentenbeleid vinden Blokken in Leuven een belangrijke meerwaarde en zijn bereid hiervoor hun financiële verantwoordelijkheid te nemen. Dankzij het cofinancieringsmodel beantwoorden we zo goed mogelijk de blijvende grote vraag naar sociaal leren."

Boeken

Toch stoot ook de eenzijdige focus op blokplaatsen een aantal studenten voor de borst. Lewyllie verklaart wat het probleem voor onder andere de Letterenstudenten is: "Ons grootste probleem bij deze optie is dat er geen rekening gehouden wordt met de inhoud van de blokplaatsen. Men houdt wel rekening met de capaciteit, maar niet met wat onze bibliotheken voor ons en voor een heel aantal humane wetenschappen zijn: een plek om informatie op te zoeken. Je kan niet zomaar al onze boeken inscannen."

"Ik begrijp wel dat studenten vandaag de dag graag samen studeren," gaat Lewyllie verder, "maar ik denk ook wel aan het argument dat de noodzaak van een blokplaats minder groot is dan de noodzaak van boeken. Studeren kan je desnoods ook op kot, terwijl je die boeken daar niet kan raadplegen." Ook Lieven Verswyvel, die voor de Studentenraad KU Leuven in de Academische Raad zetelt, bevestigt dit. "De studenten

zijn bezorgd dat, nu er bespaard moet worden, te veel gefocust wordt op het studeeraspect. We willen ook solidair zijn met studenten die de collectie willen gebruiken."

Verbist nuanceert dit echter. "Het cofinancieringsmodel zorgt ervoor dat de bibliotheken van deze studenten dezelfde openingsuren zullen hanteren als dit academiejaar. Dat is al zo bij de bibliotheken van Rechten en Filosofie. De bibliotheek Letteren ligt iets moeilijker vanwege de financiële problemen. In het kader

“Het gaat niet alleen om blokken. We willen solidair zijn met wie de collecties gebruikt”

LIEVEN VERSWYVEL
(STUDENTENRAAD KU LEUVEN)

van de Artesbibliotheek (*de fusiebibliotheek die de Centrale- en Letterenbibliotheek omvat, zie Veto 4111, red.*) proberen we nu de nodige middelen vrij te maken om ook voor Letteren de impact miniem te houden. Als dit plan een kans krijgt, zullen we volgend jaar meer openingsuren kunnen aanbieden in het kader van Blokken in Leuven."

Ook vicerector studentenbeleid Rik Gosselink ziet de problemen binnen de Letterenbib. "De verlenging van de late openingsuren is een discussiepunt, maar op zich is de oplossing ervan niet onoverkomelijk. We zullen proberen er een mouw aan te passen en overleggen met de betrokken partners."

Pingpong tussen de studenten

Tussen de studenten werd ondertussen even gepingpong met het thema. De Leuvense studentenkoepel LOKO en de Studentenraad KU Leuven schoven de hete aardappel naar elkaar door.

Hoewel LOKO bevoegd is voor zuivere Leuvense materie werd het onderwerp eerst behandeld door de Studentenraad, die alle materie voor de hele KU Leuven bespreekt. De universiteitsbibliotheek zijn immers toegankelijk voor alle KU Leuvenstudenten.

De Algemene Vergadering van de Studentenraad schoof de materie echter door naar LOKO om te onderzoeken of er extra fondsen konden komen uit de deelstuvoraad - een raad voor studentenvoorzieningen specifiek voor de Leuvense campus.

Om het kafkaïaanse plaatje compleet te maken, verklaarde LOKO dat Blokken in Leuven geen materie was voor de deelstuvoraad. LOKO vindt het voorzien van blokplaatsen "een basistaak voor de universiteit" en laat zo de beslissing en de zoektocht naar extra financiering over aan de Studentenraad.

Die Studentenraad zou volgende week vrijdag een beslissing moeten nemen. Lieven Verswyvel: "We koppelen de bezorgdheden van de studenten nu terug naar de bibliotheken. We komen dan hopelijk met een nieuw plan naar de volgende Algemene Vergadering." Of zij er uitgeraken, leest u binnenkort in *Veto*. (kds)

LESSENROOSTER SYNCHRONISEREN NIET ZONDER GEVOLGEN

KU Leuven kan je smartphone wissen, maar geen paniek

“Nieuw: synchroniseer je lessenrooster met je smartphone”, kopte deze krant enthousiast enkele weken geleden. Te enthousiast, menen bezorgde studenten. Wat begint bij een onschuldige synchronisatie, eindigt met een vijandige overname van je toestel door de KU Leuven.

SAM RIJNDERS

“Tijdens de installatieprocedure geef je eenmalig toestemming om de servers van de KU Leuven apparaatbeheerder te maken,” leest een anonieme mail aan de redactie van *Veto*. “Zo krijgt de KU Leuven door het instellen van je agenda de volledige controle over je toestel.” Op die manier zou onze alma mater je smartphone kunnen wissen en vergrendelen of de schermvergrendeling en antivirussoftware kunnen uitschakelen.

“Vermoedelijk is de kans klein dat de KU Leuven zoiets zal doen,” geeft de schrijver toe. “Het is echter niet uitgesloten dat een malafide hacker zo de controle kan overnemen over de smartphones van studenten. Die kan dan alle toestellen encrypteren en geld vragen om ze te decrypteren: een *ransomware attack*. Hij kan ook doodeenvoudig alles wissen van elk toestel.”

“Je uurrooster met je smartphone synchroniseren is dus geen positieve verbetering,” besluit het onheilsbe-

richt. “Integendeel, het is een potentieel beveiligingsprobleem waarbij je vertrouwt op de integriteit van de KU Leuven en mogelijke hackers.”

Remote wipe

Leen Van Rentergem van de dienst ICTS bevestigt dat je een zogeheten ActiveSync-protocol moet goedkeuren, wanneer je je agenda wil synchroniseren. “Heel wat bedrijven maken gebruik van dat protocol om er hun smartphonepark mee te beheren. Wij gebruiken het om jullie mails en agenda te synchroniseren in de Exchange-omgeving. In je agenda zit je lessenrooster, als je daarvoor toestemming geeft.”

Theoretisch gezien kan heel wat via ActiveSync, waarvoor je smartphone toestemming vraagt. “Maar onze Exchange-omgeving laat alleen maar een *remote wipe* toe,” reageert van Rentergem. “Daarmee herstel je de fabriekinstellingen van het toestel. Van de andere opties gebruiken wij niets. Daar hebben wij niet de nodige software voor, noch plannen toe.”

De KU Leuven kan dus niet zien wat er op je toestel staat of je instellingen veranderen, beklemtoont Van Rentergem. Maar waarom wel die *remote wipe*? “Dat is handig wanneer je toestel gestolen wordt. Je maakt immers een connectie met een bedrijfsnetwerk en stuurt heel wat vertrouwelijke gegevens door. Iemand van ons kan dat voor jou doen, maar dat is nog nooit voorgevallen. Je kan het ook zelf

netwerk is niet bereikbaar vanop het internet. De kans is piepklein dat iemand binnenbreekt en het is nog nooit bedreigd. Mocht dat gebeuren, dan zal die persoon eerder geïnteresseerd zijn in personeelsdata, dan in het massaal wissen van toestellen.”

Heel wat andere apps zijn dan ook veel gevaarlijker dan je lessenrooster synchroniseren. Mocht je nog niet gerustgesteld zijn, dan heeft Van

“De kans is piepklein dat iemand op ons netwerk inbreekt”

LEEN VAN RENTERGEM (DIENST ICTS)

via je mailomgeving doen.” Een paar studenten maakten al van die laatste mogelijkheid gebruik.

Angst voor malafide hackers heeft de dienst ICTS niet. “Ons Exchange-

Rentergem een oplossing. “Je kan je agenda en je mail ook via onze eigen app of Quivr raadplegen. Dan gebruik je geen ActiveSync. Kies waar jij je het best bij voelt.”

ANONYMOUS NEEMT PROEF OP DE SOM

Studenten buizen op burgerschap

Opvallend veel studenten in Louvain-la-Neuve buisden op een examen over algemene maatschappelijke kennis. De plaatselijke studentenraad wil hieraan tegemoet komen met een nieuw vak Burgerschap. De KU Leuven staat weigerachtig tegenover zulk initiatief.

MARGOT DE BOECK

“Onlangs kregen we de resultaten van een grootschalige test onder eerstejaarsstudenten over algemene maatschappelijke kwesties, zoals de klimaatsverandering, democratisering en sociale kwesties. Deze resultaten waren tamelijk slecht,” licht Matthias Meirlaen, co-president van de studentenraad AGL Louvain-la-Neuve toe. “Daarom willen wij een vak voorzien, *Connaissance citoyenne*, dat de studenten helpt zich kritisch te positioneren, waarbij de student niet slechts één visie verwerft in zijn opleiding, maar ook buiten de universitaire cursus leert denken.”

Andries Verslyppe, voorzitter van de Studentenraad KU Leuven, vindt dat een interessant voorstel. “Dat idee sluit aan bij wat de Studentenraad in de visie van KU Leuven probeerde te krijgen. Het is niet genoeg om diploma’s af te leveren en te zeggen “Jij kan dit beroep uitvoeren.” De KU Leuven moet goede experts afleveren met een brede visie die zich kunnen inzetten in de maatschappij.”

Indoctrinatie

De KU Leuven zet reeds in op breed geschoolde studenten. Verslyppe licht toe. “We doen dit al met verplichte opleidingsonderdelen als filosofie en religie. Elke faculteit kan dit verder zelf invullen. Daar zijn ook al

middelen voor vrij gemaakt vanuit het universiteitsbestuur om met deze visie in dialoog te gaan.”

Al is Verslyppe geen grote fan van een apart vak onder de noemer “Burgerschap”. “Dat moet doordringen in de hele opleiding. Actualiteit en interdisciplinariteit kan in elk vak gebracht worden, als een soort reflex.”

Ook rector Rik Torfs staat afkerig tegenover het initiatief aan de UCL. “Het onder-

“Wij willen kritische mensen, geen geïndoctrineerde mensen”

RIK TORFS
(RECTOR KU LEUVEN)

wijsplan dat nu aan de KU Leuven bestaat, dat zeer sterk persoonsvormend is, bereikt burgerschap veel sterker dan een afzonderlijk vak dat je moet afvinken om een diploma te behalen. Ik denk dat zo’n vak overigens al heel snel tot een vorm van indoctrinatie kan vervallen. Wij willen kritische mensen, geen geïndoctrineerde mensen.”

Ook Meirlaen is zich bewust van het gevaar al te ideologisch te werk te gaan. “Wij willen ideologisch denken vermijden en het vak daarom zo interactief mogelijk maken. Zo kan een professor niet zijn visie opleggen. Studenten moeten zelf nadenken en hun mening geven.”

Ook KU Leuven zal blijven inzetten op het aanbrenge van burgerzin onder haar studenten. Verslyppe besluit: “De taak om kritische burgers te vormen is een evidentie aan een universiteit. De vakken die er al waren, vormen een goede aanzet. Met het nieuwe onderwijsplan wordt daar nog extra op ingezet. Het is nog niet af.”

Internationaal

Academische wereld woedend op Theo Francken

Vervolg voorpagina. Staatssecretaris voor Asiel en Migratie Theo Francken (N-VA) heft een nieuwkomerstaks bij elke visumaanvraag. Voor beursstudenten uit ontwikkelingslanden bedraagt die 160 euro. Daarmee wil hij een gesloten asielcentrum bouwen en meer vluchtelingen terugsturen. De academische wereld is verbolgen over de inhoud, het doel en de uitwerking van de Franckentaks.

TEKST SAM RIJNDERS EN MARGOT DE BOECK
ILLUSTRATIE MARTIJN STOOP

“Onze beursstudenten willen sowieso met de opgedane kennis naar hun thuisland terugkeren. Dat is de kern van ontwikkelingssamenwerking. Zij hoeven niet ontmoedigd te worden.” Ook Verbruggen spreekt over een vestzak-broekzak-operatie met middelen van ontwikkelingssamenwerking. “Als VLIR-UOS betalen wij in regel alle visumkosten voor onze bursalen. Wij worden gefinancierd door het ministerie van Ontwikkelingssamenwerking.”

Rik Torfs, rector van de KU Leuven, oordeelt milder. Hij heeft naar eigen zeggen begrip voor Francken. “Iedere politicus moet natuurlijk rekening houden met zijn eigen achterban en wil zich profileren.” Toch keurt ook Torfs de heffing af. “Gezien de enorme internationalisering kun je niet op deze manier te werk gaan. We hebben bijna 10.000 buitenlandse studenten in België. Zo’n procedure en in feite onrechtstreekse belasting staan haaks op de internationale roeping van de universiteit.”

Veel winst zal Francken trouwens niet maken, denkt Torfs. “Het inter-

de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) te storten. Daarbij hoort een gecodeerde boodschap, met daarin je volledige naam. Je visum krijg je pas als je een betalingsbewijs kan voorleggen. Aanvraag afgekeurd? Geld kwijt.

Christophe Prince van de Dienst Internationalisering van de KU Leuven heeft er zijn twijfels bij. “Als wij het hier zo zouden doen, dan is het niet conform met de normen van Febelfin (*de Belgische federatie van financiële instellingen, red.*). Neem bijvoorbeeld de vermelding van je naam. In veel landen heb je vaak dezelfde voor- en achternamen. Het is helemaal niet ondenkbaar dat twee Lu Yans uit China zich op dezelfde dag aanmelden. Hoe weet je dan wie al betaald heeft?”

Internationale overschrijvingen en betalingsbewijzen liggen niet voor de hand in sommige landen. “Als je het hele land afreist om naar een ambassade te gaan, dan is dat niet zo simpel. Of neem Pakistan: daar werkt onze ambassade met tussenpersonen om visa te regelen. Als je daar al zo’n overschrijving tot een goed einde brengt, naar wie breng je dan dat bewijs? De tussenpersoon? De ambassade? Daar is niet over nagedacht.” Volgens Prince is de maatregel op te korte termijn gecommuniceerd en ingevoerd.

“Het is nu al moeilijk voor iemand uit Kisangani om een binnenlandse vlucht naar Kinshasa te nemen en daar zijn visum te regelen,” stelt IRO-hoofd Van Geet. “Nu krijgt die persoon plots te horen dat hij zijn verblijf daar moet verlengen of twee keer heen en weer moeten vliegen om die retributie te regelen. Wie Congo kent, weet trouwens dat zoiets een administratief huzarenstukje is.” Aan de faculteit Godgeleerdheid heeft men alvast weet van een Congolese student die niet kon vertrekken.

Taalarrogantie

Daar houdt de administratieve elende niet op. Omdat DVZ onder Binnenlandse Zaken valt, communiceert ze enkel in het Nederlands en Frans. “De meeste van deze studenten zitten in een Engelstalig programma. In India spreken ze veel talen, maar geen Nederlands of Frans. Dit getuigt van arrogantie,” oordeelt decaan Lamberigts.

“Wraakroepend,” noemt zijn collega Raymaekers het. “Een gastdocent vroeg zijn visum in het Engels aan. Het antwoord? ‘Wij reageren alleen maar in het Frans en in het Nederlands.’ Je geeft een signaal dat je geen buitenlanders wil.”

Daarin krijgen beide decanen de steun van hun rector. “Natuurlijk zou het *crazy* zijn als er aan Vlaamse universiteiten geen Nederlands meer gesproken werd en moeten we onze identiteit beschermen,” zegt Torfs. “Maar je helpt niemand door ze papieren op te sturen in een taal die ze niet begrijpen, en het zal hen ook niet motiveren om die taal te leren.” Volgens Torfs is de tijd rijp voor een rui-

THEO FRANCKEN PASSEERT LANGS DE KASSA

VOILÀ, DAT TEKORT IS WEER WEGGEWERKT

NOG NÉ PRETTIGE DAG VERDER

mer debat over de verhouding tussen “gastvrijheid” en “identiteit”.

Oplossingen

In afwachting daarvan velt VLIR-UOS-directeur Verbruggen alvast een snoeihard oordeel. “Wie dit bedacht heeft, heeft weinig kaas gegeten van internationale mobiliteit.”

Haar organisatie heeft minister van Ontwikkelingssamenwerking Alexander De Croo (Open Vld) gevraagd om te bemiddelen. “Een omzendbrief uit 2006 stelt alle studenten uit ontwikkelingslanden vrij van visumkosten. Wij vinden deze retributie evenwaardig

“Wie dit bedacht heeft, heeft weinig kaas gegeten van internationale mobiliteit”

KRISTIEN VERBRUGGHEN
(DIRECTEUR VLIR-UOS)

aan zo’n visumkost. Daarom hopen we dat minister De Croo kan ingrijpen,” legt Verbruggen uit. Ondertussen blijkt dat de omzendbrief in kwestie minder juridische kracht dan de nieuwe wetgeving van Francken heeft. “Dat betreurt ik erg, want het zou de beste oplossing zijn.”

Toch blijft VLIR-UOS zoeken naar een structurele oplossing. “We willen liefst een vrijstelling voor beursstudenten, maar zijn ook bereid om als VLIR-UOS de retributie te betalen. Zo kunnen we een bedrag storten waarmee we meerdere studenten financieren.” Maar ook dat mag niet, omdat de overschrijving individueel moet zijn. “Wederom: de bedenkers hebben geen kennis van internationale mobiliteit,” zucht Verbruggen.

Ze blijft desondanks hopen. “Ik ben er zeker van dat dit pervers effect op beursstudenten niet bedoeld was. Een politicus met een beetje besef voor redelijkheid moet dat erkennen.”

Torfs wijst erop dat Francken maatregel nu al heel wat uitzonderingen kent. Zo hoeft wie naar België komt voor een medische behandeling niet te betalen. “Laat ons ook voor studenten en academici een uitzondering maken. Of ze nu uit ontwikkelingslanden komen of niet.”

“Deze maatregel is immers niet alleen sociaal laakbaar, maar economisch schieten we onszelf in de voet. We zullen minder getalenteerde mensen aantrekken. Er is dus zowel vanuit een links als een rechts perspectief kritiek. Dan ziet het er niet goed uit voor een maatregel,” lacht de lachende rector.

Niet alleen internationale studenten, maar ook onze samenleving verliest, klinkt het dan ook unisono tot slot. “Ik heb ongelofelijk veel geleerd van Indische studenten over interreligieuze dialoog,” besluit Lamberigts. “Wij schrijven daarover, maar zij leven er elke dag in. Het zou tevens jammer zijn als we geen studenten meer hebben die in een orale samenleving opgroeiden. Beursstudenten maken ons ook met de teksten in de hand dui-

delijk hoe koloniaal ons denken nog is. Dat is ook deze maatregel: koloniaal.”

Staatssecretaris Theo Francken wenste niet te reageren.

Quid Danny Pieters?

Sommigen zien vicerector Internationalisering Danny Pieters als deel van de oplossing. Als partijgenoot van staatssecretaris Theo Francken (N-VA) zou hij kunnen bemiddelen. “Ik denk dat het niet slecht zou zijn, als hij kijkt wat de mogelijkheden zijn,” stelt Bart Raymaekers, decaan van het Hoger Instituut voor de Wijsbegeerte. “Dat lijkt mij de logica zelve,” antwoordt Chris Van Geet, voorzitter van de Interfacultaire Raad voor Ontwikkelingssamenwerking dan weer.

Pieters zelf wenste niet te reageren. Zijn medewerking aan dit artikel zou “niet opportuun” zijn.

Dat begrijpt rector Rik Torfs. “Danny (Pieters) heeft een verleden in de partij van Francken, maar wij duwen niet zomaar op de knoppen. Je moet deze zaak ook niet overdreven opkloppen. Roepen dat N-VA zo aan geld wil komen op kap van studenten uit ontwikkelingslanden creëert niet meteen veel goodwill. Ik kan verzekeren dat hij op de hoogte van onze bekommernissen is en die deelt, maar vicerector Pieters is een man van het overleg.”

“Je geeft een signaal dat je geen buitenlanders wil”

BART RAEYMAEKERS
(DECAAN HIW)

nationaal imago van ons land is ook belangrijk. Je kan nooit winst maken met een slecht imago. Een schijnbare winst kan al gauw een pijnlijk verlies worden.”

Huzarenstukje

Niet alleen de hoogte en het doel van de heffing storen de academici. De betaalprocedure heet omslachtig en onrealistisch te zijn.

Je dient 160 euro vanuit je thuisland op een Belgische rekening van

ISLAMSTUDENTEN OVER VROUWEN EN TERRORISME

“Onwetendheid is geen gebrek aan intelligentie”

De International Muslim Students Association Leuven (IMSAL) organiseerde vorige week haar jaarlijkse conferentie met islamitisch spreker en filmmaker Fadel Soliman. Vrijheid van meningsuiting, terrorisme, en de vrouw in de Islam waren de hot topics.

CAMILLE VAN PETEGHEM EN LORE VERSCHAKELN

Onder het motto “Don’t hate, educate” hoopt Soliman via degelijk onderricht de haat door onwetendheid uit de wereld te helpen. “Onwetendheid is geen gebrek aan intelligentie, maar een gebrek aan informatie,” stelt hij. “Extremisten spelen bovendien in op het feit dat mensen niet graag hun onwetendheid toegeven.”

In verschillende workshops wil Soliman zijn publiek inzicht in de islam verstrekken. Zo ontleedt hij op eenvoudige wijze de ideologische verschuiving in het Midden-Oosten, waar de radicale Islam als een magneet jongeren naar zich toetrekt. “De Moslimbroeders wilden in Egypte op democratische wijze een vreedzame Islam introduceren,” vertelt hij. “De militaire coup deed afbreuk aan het geloof in de nieuwe democratie dat de Arabische Lente had opgewekt. Jongeren liepen over van het vreedzame kamp naar de gewelddadige islamitische bewegingen.”

Vervolgens wijst Soliman op de manier waarop zowel de westerse islamofoben als radicale islamieten hun publiek manipuleren door de Koran te *copy-pasten*. Radicalen en islamofoben beweren dat de Koran moslims verbiedt vriendschappen te sluiten met niet-moslims, terwijl de Koran dit enkel voorschrijft als niet-moslims met het geloof spotten. “Alles draait rond de context,” besluit hij.

Veel vrouwen

Donderdag toonde Soliman zijn documentaire *Islam In Women*. De film stelt de terechte vraag waarom zo’n hoog percentage van nieuw bekeerde moslims vrouwen zijn. Dat de islam een vrouwonvriendelijke religie is, is een van de misverstanden die Soliman met deze documentaire uit de wereld wil helpen.

In de film getuigen vrouwen van over de hele wereld hoe ze de islam in zichzelf ontdekken. Het zijn sterke, geïnformeerde vrouwen die weten waarvoor ze kiezen.

Fadel Soliwie?

Fadel Soliman is een man met een missie. Als internationale spreker, geleerde en vertegenwoordiger van de islam stichtte hij in 2005 de Bridges Foundation. Door training van moslimjongeren en de introductie van niet-moslims met het geloof wil hij de namaak-islam bestrijden met de echte islam.

Op het religieuze aspect wordt minder gefocust, wel op de concepten vrijheid, gelijkheid en respect voor vrouwen.

De link tussen feminisme en de islam wordt meermaals gelegd. De vrouwen in de film voelen zich gesterkt omdat ze meer erkend worden voor hun karakter.

Na de film kunnen de aanwezigen, een dertigtal moslims, vragen stellen aan Soliman. Het dominerende thema is de gelijkheid tussen mannen en vrouwen die in vraag gesteld wordt. Soliman gaat al eens kort door de bocht in zijn antwoorden.

De aanwezigen zijn niet altijd akkoord met Soliman, maar wel enthousiast om te debatteren, leren en reflecteren over hun geloof. “Waar ik vandaan kom leer je hoe je je moet gedragen en niet hoe je het moet voelen, daarom ben ik hier vanavond,” vertelt een aanwezige.

Beperkt publiek

Hoewel dit brandend actuele thema smeekt om een genuanceerd beeld van de islam in bredere lagen van de bevolking, lijkt het publiek van de reeks lezingen toch eerder beperkt tot een kleine kern moslimstudenten.

“Het is interessant te zien hoe we op een heel simpele wijze worden misleid over de islam. De Koran is op zich niet gewelddadig,” merkt Heidi Mertens, stafmedewerkster diversiteitsbeleid aan de KU Leuven op. “De meeste studenten weten eigenlijk te weinig over het thema. IMSAL neemt dan ook een mooi initiatief om op deze manier extremisme te bestrijden. Het is enkel jammer dat ze niet veel studenten buiten IMSAL weten te bereiken.”

“Het is enkel jammer dat ze niet veel studenten buiten IMSAL bereiken”

**HEIDI MERTENS
(DIENST DIVERSITEIT)**

Mertens ziet een mogelijke samenwerking rond het thema in de toekomst wel zitten. “Het zou interessant zijn om ons vanuit het diversiteitsbeleid mee te engageren voor dit soort initiatieven op grotere schaal. We zouden dan ook professoren kunnen betrekken en een afweging maken tussen verschillende ideologieën door ook eens meerdere stemmen aan bod te laten komen.”

Cinema Wondermiddel bij uitstek

Film kan ontroeren, stimuleren en inspireren. Maar kan beeld ook bijdragen aan de ontwikkeling van een land? Heeft cinema de kracht om het Zuiden te laten groeien?

VIVIAN VAN LAARHOVEN

In de toelooop naar het Afrika Film Festival (AFF) organiseerde de denktank Metaforum van de KU Leuven, een gesprek over film in het Zuiden.

Volgens Guido Convents, de artistiek coördinator van het AFF, is kunst en cinema specifiek het middel bij uitstek om een land te ontwikkelen. Sterker nog, volgens Convents is het zinvoller om te investeren in de cinema dan in economie en wetenschap.

Convents: “Het is noodzakelijk dat het Zuiden de kans heeft zelf kunst en cinema te ontwikkelen. De enige manier om er te investeren, is door de audiovisuele sector te stimuleren.” Hij benadrukt het belang van de autonomie van de beelden. “Het Zuiden kan alleen onafhankelijk worden als ze zelf de controle krijgen over de inhoud van de cinema.”

“Het Zuiden moet haar eigen cinema ontwikkelen”

**GUIDO CONVENTS
(AFRIKA FILM FESTIVAL)**

Matthias De Groof, onderzoeker Afrikaanse cinema aan de Universiteit Antwerpen en zelf filmmaker, voegt toe dat het stimuleren van cultuur een van de belangrijkste middelen is om het bruto nationaal product te laten stijgen.

Door Afrikaanse ogen

Deze films zijn zeer relevant voor onze perceptie van het Zuiden, geeft De Groof aan. In het huidige medialandschap worden weinig Afrikaanse films aangeboden. De artistieke kwaliteit is onbekend bij cinefielen, de films komen niet overeen met onze esthetische normen, het publiek is moeilijk te bereiken en filmdistributeurs zijn niet geïnteresseerd.

Het gebrek aan echte Afrikaanse films geeft ons een verkeerd en eenzijdig beeld van Afrika. De Westerse media schilderen het continent vaak af als een continent van dictators, ebola, aids en vrouwenmisbruik. Andere aspecten komen nauwelijks aan bod. Juist daarom is de Afrikaanse film belangrijk. Alleen door Afrika te bekijken door de ogen van een Afrikaan kun je inzicht krijgen in hoe zij leven.

Afrika Film Festival

Het Afrika Film Festival in Leuven speelt in op de noodzaak het westerse publiek kennis te laten maken met de Afrikaanse film. Zo is er de mogelijkheid onuitgegeven films te bewonderen uit o.a. Marokko, Zuid-Afrika en Mauritius. Maar daarnaast heeft het AFF ook een aantal publiekstrekkingen geprogrammeerd. De film *Timbuktu* bijvoorbeeld, over een gezin dat leeft in een streng religieus regime, heeft maar liefst zeven Césars - de Franse tegenhanger van de Oscars - op zijn naam staan.

Speciale aandacht gaat ook uit naar Congo. Zo is er o.a. de documentaire *Elephant's Dream* van Kristof Bilsen over de overheidsinstellingen en hun werknemers in D.R. Congo. Het Afrika Film Festival loopt nog tot zaterdag 4 april.

Meer informatie kun je vinden op www.afrikafilmfestival.be.

Islamkenner en filmmaker Fadel Soliman
Foto Vincent Peeters

Student

Over de toog

OUDESTE CAFE

Studenten en alcohol: twee handen op één bierbuis. Tweewekelijks legt Veto in het rijke uitgaansleven in Leuven in al zijn aspecten bloot.

“Geen alternatief voor Gambrinus”

Daisy Callant

Al vier generaties lang zwaait de familie Van Mechelen de plak in brasserie Gambrinus. Studenten lopen er voorbij op hun tocht naar de Oude Markt, maar voor menig Leuvenaar is het café een unieke plek sinds de opening in 1896.

JANNE VANDEVELDE

Dat de Gambrinus echt het oudste café van Leuven is, durft ex-

uitbater Jacques Van Mechelen niet te beweren. Wel bezit het zonder twijfel het oudste authentieke interieur, compleet

met een toog in eersteklas Franse eik en muurschilderingen van de Weense meester Meyer.

Rond de negentiende eeuwswisseling vertoefde vooral de rijke burgerij er. Toen huisde het café op de hoek van de Boekhandelstraat en de Eikstraat. “Advocaten en magistraten kwamen hier graag. Ze voelden zich veilig naast het politiebureau en door de ingenieuze glasramen konden zij naar buiten kijken, maar zag niemand wat zij binnen uitspookten,” klinkt het bij Van Mechelen. In 1929 verhuisde de hele

inboedel mee naar het huidige pand op de Grote Markt, waar je je nog steeds in een Weense brouwerij waant.

Vlamingen en Walen

Veel studenten krijgt Olivier, huidige uitbater en zoon van Jacques, niet meer over de vloer. In de jaren vijftig en zestig lag dat anders. Toen bezochten vooral de oudere studenten de Gambrinus om te kaarten. “De Koninklijke Antwerpse Studentenkring en la Carolo uit Charleroi hadden hier zelfs hun clublokaal”.

Zonder enige strubbelingen genoten Vlaamse en Waalse studenten samen met de Leuvense burgerij van hun Stella of Café Glacé, al zaten ze wel gescheiden. “De Vlaamse studenten rechts, de Waalse links en de rest ergens in het midden,” weet Van Mechelen. Na de oprichting van de UCL in Louvain-la-Neuve verloor de Gambrinus dus een belangrijk deel van zijn studentikoos cliënteel.

Fluisterende filosofie

Twee studenten die uit de jaren zeventig overbleven, zijn emeriti hoogleraren in de Wijsbegeerte Herman De Dijn en Arnold Burms. Veertig jaar later komen ze hier nog altijd samen lunchen. “De Gambrinus is een rustig café met een prachtige ligging,” vertelt professor De Dijn. “Hier kunnen we al fluisterend filosofische gesprekken voeren. Het eerste boek dat we samen ge-

Je waant je in een Weense brouwerij

schreven hebben, vindt dan ook aan deze tafel zijn oorsprong.”

Het is meer dan eens voorgevallen dat de professor na zijn lunch in hogere sferen verkeerde en vergat dat er ook zoets als mondelinge examens bestaat. Zijn studenten wisten meteen waar hem te zoeken. “Tja, da’s het voordeel van een stamcafé. Er is werkelijk geen alternatief voor de Gambrinus,” besluit professor De Dijn.

“Het eerste boek dat we samen geschreven hebben, vindt aan deze tafel zijn oorsprong”

HERMAN DE DIJN
(PROFESSOR EMERITUS)

46ste Studentenmarathon Ready, Set, Go!

Vorige week woensdag organiseerde LOKO Sport naar jaarlijkse gewoonte de Studentenmarathon. Afgezien van een complicatie met de looptijdregistratie en een vertraagde prijsuitreiking verliep alles vlot.

ANNE-SOPHIE DE WITTE

Om zowel ervaren lopers als gelegenhedjoggers de mogelijkheid te geven deel te nemen, waren verschillende afstanden mogelijk: 5, 10, 21 kilometer of een aflossing van vier keer 2 kilometer. “We baseerden ons op het parcours van vorig jaar, waaraan we kleine aanpassingen deden, omdat de afstand niet helemaal juist was,” vertelt Pieter Put, coördinator Sport bij LOKO, de koepel boven de Leuvense kringen.

“630 lopers haalden de finish. Dat is wat minder dan afgelopen jaar, toen waren het er net geen 900,” verduidelijkt Put. “Dit komt mogelijk doordat we minder en pas later affiches hebben geplakt. We hebben het gevoel dat affiches niet echt meer werken. Wel hebben we geflyerd in Alma’s en sterk ingezet op onze Facebookcampagne.”

De deelnemers bestonden uit zowel studenten als niet-studenten. “De verdeling was

ongeveer 70% studenten, 30% niet-studenten.” Ook Daniel Lips, Alma-CEO, liep de 10km samen met een vijftal collega’s. “Bewe-

Ook Alma-ceo Daniël Lips liep mee met de tien kilometer

ging is belangrijk, zeker in onze maatschappij waar de meesten een zittend leven leiden. Dus ik vind het fantastisch dat LOKO dit organiseert. Wij sponsoren dit evenement dan ook met veel plezier,” verklaart Lips.

Randactiviteiten

Put vertelt verder: “Vorige jaren waren er randactiviteiten zoals een Hit FM-wa-

gen en een mega-Twister, maar uit evaluatie bleken die door gebrek aan interesse een weggegooid kost. Dus we opteerden ervoor enkel een Red Bull promotiewagen te laten staan en meer in te zetten op de bevoorrading bij de aankomst. De loper kreeg er een banaan, een Twix, een wafel en een flesje water.”

Bij de aankomst op de atletiekpiste was er verwarring over het parcours. “Er was aangegeven: links voor de 5 km en rechts voor de 10 km, maar bij de tweede ronde van de 10 km zijn sommige lopers weer naar rechts gegaan in de plaats van naar links, naar de aankomst. We hebben er uiteindelijk een seingever gezet, maar toch zijn er nog verkeerd gelopen. We zoeken uit hoe we dit volgend jaar kunnen aanpakken,” zegt Put.

Ondanks het ontbreken van het zonnetje waren de weersomstandigheden ideaal en zijn er dus snelle tijden gelopen. De winnaars van de 5 en 10 km werden meermaals afgeroepen, omdat ze niet kwamen opdagen. “De prijsuitreikingsceremonie is gewoon doorgegaan, maar wel later dan gepland. Een aantal winnaars waren nog gaan douchen,” lacht Put.

“De organisatie verliep vlot, ook met de seingevers. De vrijwilligers van verschillende kringen kregen drank en versnaperingen mee voor onderweg, want sommigen moesten daar drie à vier uur staan,” concludeert Put. Bij de looptijdregistratie liep echter wat mis. “Er was een probleem met de tijdsynchronisatie

“Sommige lopers namen de verkeerde afslag”

PIETER PUT
(COORDINATOR SPORT BIJ LOKO)

op een van de computers. Hierdoor was er een fout op de looptijd van sommige lopers van twee minuten en 33 seconden.” Daarenboven was er een probleem met de barcode van enkele deelnemers, die ondersteboven was toegewezen. “Donderdagavond zijn die fouten rechtgezet en stonden de gecorrigeerde uitslagen online,” bevestigt Put.

COSPLAY ONDER LEUVENSE STUDENTEN

Creatieve fans laten zich zien

Er zijn al verschillende noemers gegeven aan cosplay. Performance art, een subcultuur, een uit de hand gelopen carnaval. Ook Leuvense studenten toveren zich met veel plezier en kunde om in hun favoriete personages.

MORIEN RAEYMAKERS

Voor zij die het niet weten: cosplay combineert kostuums en acteren. Cosplayers maken eigen kledingcreaties gebaseerd op manga, anime, films, games of tv-series. Daarmee kruipen ze regelmatig in de huid van hun favoriete personages.

“Ik wil er alles aan doen om het personage zo authentiek mogelijk te laten overkomen”

TOM VAN ROY

Cosplay is voor de grote menigte relatief onbekend, maar voor de deelnemers is het een echte sensatie. Met veel enthousiasme en ijver werken zij een nieuwe versie van zichzelf uit om als fan volledig in de wereld van hun interesses thuis te kunnen horen. “Ik vind het heel leuk om even iemand te kunnen zijn die ik graag zou willen zijn,” vertelt Jolien Ardaen, studente Japanologie. “Voor mij is het een

soort kunst, een manier om mezelf uit te drukken.”

De kostuums zelf maken is een essentieel element in het hele gebeuren. Tot in elk detail willen ze hun kledij laten passen in het universum van hun keuze. “Bij mij kost het maken van zo’n kostuum tussen de vijftig en de honderd euro,” legt Jolien uit. “Soms duurt het enkele dagen om zoiets te maken, soms doe ik er maanden over.”

Alles kan

Echt alles kan in cosplay. Een robuuste man kan zonder problemen als *My Little Pony* verschijnen en ook voor *crossdressing* staat menopen. Er is wel één ding waar men voor moet opletten. “Wat taboe is in de mainstreamwereld, kan bij ons wel. Veel dingen zijn omgekeerd in de cosplay community,” zeggen een aantal cosplayers. “*Twilight* bijvoorbeeld is zo ongeveer *Het Laatste Nieuws* van de cosplay. Het is cosplay, maar nu niet bepaald zo kwalitatief.”

“Ik ben het liefst een karakter van wie de persoonlijkheid en het uiterlijk al overeenkomen met die van mij. Zo krijg ik zowel innerlijk als uiterlijk een nauwe connectie met het personage,” zegt Tom Van Roy, die al zes jaar cosplayt. “Ik wil er alles aan doen om het personage zo authentiek mogelijk te laten overkomen.”

Kleurlenzen en pruiken maken standaard deel uit van hun outfits. Wapens maken ze met veel plezier zelf. Af en toe is er zelfs een pluich uil te zien op de schouders

van een cosplayer op een van de vele conventies.

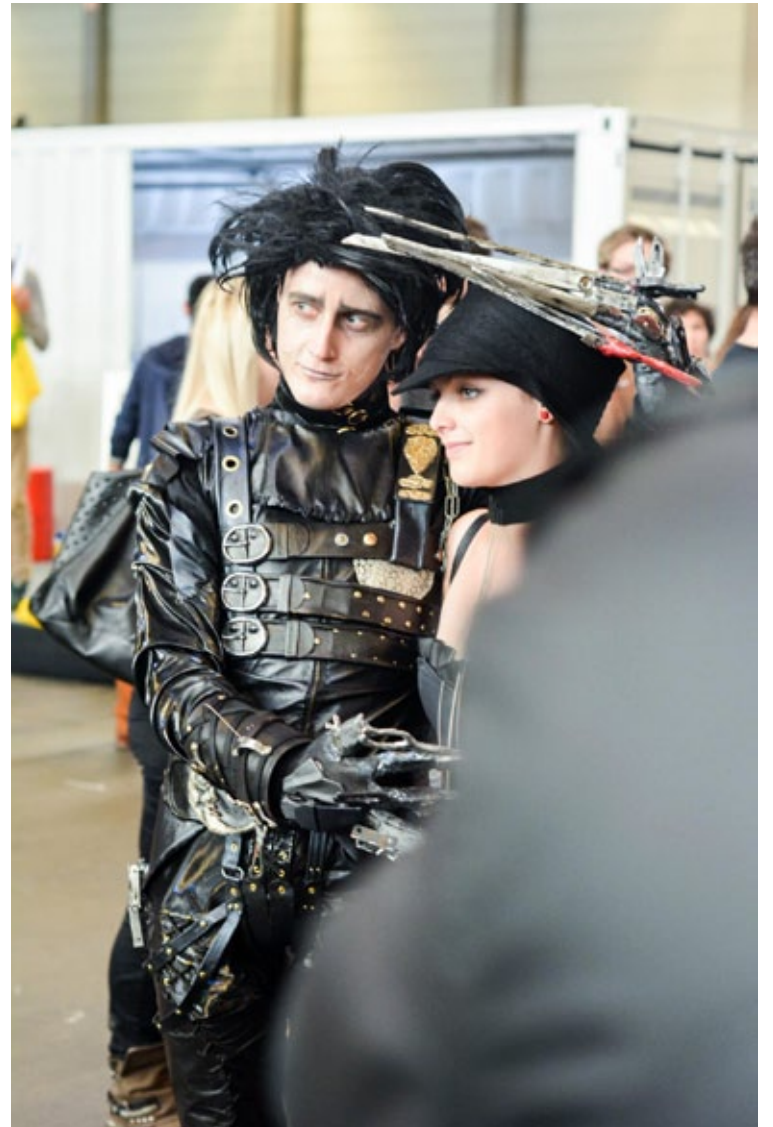
Cosplayen in Leuven

Conventies zoals Made in Asia en F.A.C.T.S. zijn de plaatsen bij uitstek om cosplayers te spotten. In de aula’s in Leuven zijn ze moeilijker te vinden. “Dat is niet omdat dat ik mij schaam, maar cosplayen is voor mij eerder een manier om mij meer te verbinden met de *fan community*,” zegt Tom. Lora Vannieuwenhuysen, een masterstudente Culturele Studies, ziet daar ook de voordelen van in. “Op conventies is iedereen verkleed. Het is veel makkelijker om nieuwe vrienden te leren kennen. Je hebt geen oneliner meer nodig, omdat je al aan de buitenkant ziet dat je gezamenlijke interesses hebt.”

“Veroordeel ons niet te snel, het is ook maar een hobby”

LORA VANNIEUWENHUYSEN

Volgens Lora is Leuven wel bij uitstek de stad om te cosplayen in België. “Mensen in Leuven reageren daar niet slecht op, want het is een studentenstad. Het kan goed zijn dat ze denken dat we gewoon een doop, een grap of een kunstproject van het STUK zijn.” In Brussel of in Antwerpen is er volgens hen veel minder tolerantie en krijgen ze regelmatig de termen *freak* en *nerd* te horen. “Veroordeel ons niet te snel, het is ook maar een hobby. Voor mij is het hetzelfde als naar de tekenschool gaan en voetballen. Het is gewoon creatief je energie in iets leuks steken om achteraf het resultaat te delen met je vrienden.”

Onze fotografe schoot afgelopen najaar enkele plaatjes op FACTS, zowat het Belgische cosplaymekka.
Foto's: Caroline Van Rhee

Scherp

• • • • •

Vorige woensdag gaven ho
van zichzelf tijdens de jaar
Ook onze fotograaf st

Gesteld

FOTO'S: SARAH VAN HECKE

onderden lopers het beste
lijkse **Studentenmarathon**.
trekte even de benen.

Sociaal

Van kot tot commune

OPUS DEI

Niet elke student leeft op een simpel kot en gaat iedere donderdag uit. We gaan op zoek naar studenten die alternatieve levenswijzen aanhangen.

Met God op kot

Denkt u als u 'levensgemeenschappen' en 'Opus Dei' hoort spontaan aan een streng katholieke studentensekte? Uw reporter zette zijn vooroordelen aan de kant en mocht op de koffie bij studentenresidenties Arenberg en Steenberg.

SIMON GRYMONPREZ

Residentie Arenberg is een studentenresidentie in het hartje van de stad en gaat uit van Opus Dei. Voor velen is deze organisatie sinds de *Da Vinci Code* hoofdzakelijk een boosaardig en obscuur katholiek genootschap. Uw reporter lunchte mee met de residentiebewoners, overigens alleen jongens (of wat had u gedacht?).

Op de voorgevel van het gebouw staat in grote letters aangebrachte graffiti 'nooit vergeten, nooit vergeven', een relict van de strijd tussen krakers en het Opus Dei om het gebouw in de Schaastraat, waar de residentie zich nu bevindt. Na jarenlang juridisch getouwtrek trok Opus Dei aan het langste eind en in 2007 vertrokken de laatste krakers. "In het begin kregen we wel eens een ingeslagen ruit te verduren," vertelt Pierre Lambert, onderdirecteur van de residentie.

De elegante en moderne inrichting van het gebouw vielen direct op, alsook de hartelijke ontvangst. Licht verbaasd zag ik moderne en bij wijlen abstracte kunst aan de muren, een bibliotheek vol Shakespeare, Tolstoj en Gogol en een muziekcollectie met onder andere White Stripes en notoir drankorgel Tom Waits. Tijdens de lunch werd ook gewoon losjes gekeuveld over de bekerfinale en de koers. Clichés die zich stiekem in mijn hoofd hadden gevormd, smolten als sneeuw voor de zon.

Laat het duidelijk zijn, "residentie Arenberg vertrekt wel degelijk vanuit een christelijk en religieus kader," aldus Lambert. Een gebedje voor en na de maaltijd, wekelijkse denktank-avonden met vaak religieuze onderwerpen, een eigen kapel en een heuse avondklok om 23 uur zijn daar voorbeelden van. De gemeenschap bestaat volgens Lam-

bert uit allerlei soorten gelovigen, van 'zoekers' tot leden van Opus Dei. De religieuze vrijblijvendheid van het hele concept wordt regelmatig benadrukt, al vraagt ondergetekende zich af of openlijk atheïsme wel aanvaard wordt.

Na de koffie trekt Lambert met een student naar rusthuis Dijlehof, waar zij met enkele bejaarden in de tuin gaan wandelen. Deze activiteit past in het sociale luik van het project, want residentie Arenberg wil naast een gewoon kot ook de nodige

vorming geven. "Naast de studie is ook iets anders nodig, de studenten moeten geen vak-idioten worden," aldus Lambert.

Familiesfeer

Bij de meisjes in residentie Steenberg is de inrichting van het gebouw opvallend klassieker, maar ook hier is de ontvangst hartelijk. Of er verschillen zijn met Arenberg? De avondklok valt een halfuurtje later. En jongens lijken niet echt welkom. "We willen de privacy van de studentes garanderen. Jongens kunnen op de benedenverdieping worden ontvangen. We 'weren' echter

geen jongens uit het gebouw, papa's of vrienden kunnen bijvoorbeeld naar de activiteiten komen," vertelt een residentiebegeleider. Een kuisheidsgordel wordt niet verplicht, maar op seks lijkt toch een taboe te rusten.

Wat brengt een student er toe om zich in dergelijke levensgemeenschappen te engageren? Voor vele studenten zouden restricties als een avondklok of een jongens-op-de-kamer-verbod een aanslag op hun vrijheid betekenen. De levensgemeenschap lijkt echter meer vastheid te bieden voor eerstejaarsstudenten. Daardoor wordt de overgang naar het hoger onderwijs opgevangen. "We eten samen 's middags en 's avonds, en na het avondeten hebben we een *get-together*, dat zorgt voor een echte familiesfeer," weet een studente te vertellen. "Het is cruciaal dat studenten die willen komen, hier ook echt willen zitten en gemotiveerd zijn," wordt benadrukt. Zoals een student het samenvat: "Je weet waarvoor je je engageert en wat de regels zijn." De boodschap lijkt duidelijk: wie het schoentje past, trekke het aan.

Martijn Stoop

“In het begin kregen we wel eens een ingeslagen ruit te verduren”

PIERRE LAMBERT (ONDERDIRECTEUR RESIDENTIE ARENBERG)

CD&V werkt aan nieuwe wetgeving rond kotenmarkt

Een aantal CD&V'ers, met op kop Katrien Schryvers, willen de kotenmarkt aanpakken. Een duidelijk wetgevend kader is hun doel. Een recht op huurhernieuwing komt boven aan de agenda.

KORNEEL DE SCHAMP

De huurwetgeving is sinds de zesde staatshervorming een Vlaamse bevoegdheid geworden. Meteen willen Schryvers en een aantal andere CD&V'ers de kotenmarkt onder handen nemen.

De nota voorziet enkele concrete maatregelen. Zo zou de huurwaarborg slechts één maand huur mogen bedragen en zich op een geblokkeerde rekening op naam van de huurder bevinden.

Geblokkeerd

Ruth Stokx, juridisch adviseur van vicerector Studentenbeleid Rik Gosselink en hoofd van de Studieadviesdiensten, vindt dat alvast geen slecht idee. "Eén maand is meer dan voldoende om schade aan een kot te dekken, en studenten moeten bij de start van het academiejaar ook heel wat andere kosten dragen."

Toch waarschuwt ze voor een geblokkeerde waarborgrekening. "Zoiets is heel tijdsintensief. Voor onze 3.500 koten zouden we alleen al een fulltime personeelslid moeten aannemen om alle administratie daarrond te verwerken. Bovendien: wat doen ze dan met mensen die op Erasmus gaan of komen? Gaan we de geblokkeerde rekening ook opleggen voor een huurperiode van drie maanden, voor onderverhuur tussen een student en een andere student?"

Huurhernieuwing

Schryvers pleit ook voor een recht tot huurhernieuwing. De student zou jaarlijks zijn contract kunnen vernieuwen tegen dezelfde prijs (mits indexering) uit het originele contract. Enkel wanneer de student het te bont maakt, zou dit recht vervallen. Ook hier is Stokx voorzichtig. "Hiermee zou je vermij-

den dat de verhuurder plots met 30 euro kan opslaan. Toch vinden we het voorstel redelijk verregaand. We vrezen voor de kant van de verhuurder, die zo beknot zou zijn." Vooral dat kleine verhuurders, die een of twee kamers verhuren zouden getroffen worden. "Daar is een veel intensiever contact met de student. Als de student dan een feestvarken blijkt te zijn, of het niet echt klikt met die student, zou je toch het recht moeten behouden om geen nieuw contract aan te gaan?" besluit Stokx.

“Een recht op huurhernieuwing is een zeer verregaand idee”

RUTH STOKX
(HOOFD STUDIEADVIESDIENSTEN
KU LEUVEN)

De nota maakt ook melding van kortlopende huurcontracten en onderverhuren. Door het toenemende aantal studenten dat naar het buitenland trekt, moet dit zeker onderzocht worden. "Zo worden ook meer mogelijkheden gecreëerd voor buitenlandse studenten die hier moeite hebben een kot te vinden voor enkele maanden," klinkt het bij Schryvers. Ook een conformiteitsattest, dat bewijst dat een kot voldoet aan alle regelgeving, zou verplicht worden.

CD&V knoopt alvast een samenwerking aan met de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS). Die zullen de nota bespreken met alle Vlaamse studentenraden, maar ook gewone studenten kunnen van zich laten horen op de "Zot van je kot"-Facebookpagina. VVS mag ook het studentenstandpunt verdedigen op een hoorzitting rond de nota. Die vindt binnenkort plaats in de commissie Wonen van het Vlaams Parlement. Daarop wordt waarschijnlijk ook de huisvestingsdienst van de KU Leuven uitgenodigd, klinkt het bij Stokx.

INTERVIEW HANS BRUYNINCKX, DIRECTEUR EUROPEES MILIEUAGENTSCHAP

“Je moet wel een optimist zijn om dit vol te houden”

Directeur Hans Bruyninckx van het Europees Milieuagentschap ziet geen andere toekomst dan een groene. Ook economisch. “Vernieuwen is onze enige optie.”

TOBIAS GEERINCKX-RICE EN NIKO WUYTS

Professor Bruyninckx gaat zitten, en bestelt een kopje groene thee. Wat anders? Sinds 2013 leidt hij het Europees Milieuagentschap, dat lidstaten en andere geïnteresseerden informeert over de toestand en toekomst van ons milieu. Voordien was hij professor *Environmental Policy* aan de KU Leu-

ven, waar hij vorige week nog sprak op de Duurzaamheidsdag 2015.

De Doomsday Clock, die symbolisch aftikt naar het einde van onze beschaving, werd dit jaar omwille van klimaatverandering nog twee minuten vooruit gedraaid. Voelt u zich soms geen doomsday watcher?

Hans Bruyninckx: «Neen. Al zijn de globale vooruitzichten niet echt posi-

tief, is niemand gebaat met *doomsday thinking*. Ik reken mezelf ook niet tot dat kamp. Dat maakt van mij nog geen blinde optimist; wel een realist.»

«Onze belangrijkste productiesystemen zijn nu fundamenteel niet duurzaam: onze energie, ons voedsel en onze mobiliteit. Maar wat we ondertussen wel hebben, is het besef van de noodzaak om de juiste richting in te slaan en de technologie om dat ook te doen.»

Erg nobel, maar zijn er concrete redenen voor optimisme?

Bruyninckx: «Het nieuwste rapport van het Europees Milieuagentschap is daarover duidelijk. We toonden aan dat een goed ontworpen, ambitieus en

goed uitgevoerd milieubeleid resultaten levert.»

«Energijds leidt het tot een beter milieu, wat toch de eerste doelstelling van een milieubeleid moet zijn, en dus een betere gezondheid. Daar bovenop krijgen we ook een betere economische structuur. Een goed milieubeleid leidt tot patenten, innovatie en het efficiënter gebruik van grondstoffen.»

«Uiteraard zijn er nog structurele problemen. Enkele trends op wereldvlak kunnen zo niet verder, maar ik geloof wel dat we het tij kunnen keren. Als je 25 jaar met milieuproblematiek bezig bent, moet je wel optimistisch zijn. Anders hou je dat niet vol.»

Schaliegasboom

De Amerikaanse economie boomt, gevoed door schaliegas en goedkope energie. Waarom willen we dat niet in Europa?

Bruyninckx: «Europa koos voor een duidelijk traject: een vermindering van broeikasgassen met 80 tot 95 procent tegen 2050. Dat kan niet zonder koolstofarme energie. Investerings in klassieke koolstofbrandstoffen zijn dan niet de juiste keuze.»

«Daarom koos Europa niet voor schaliegas. Toch niet als een belangrijke optie op lange termijn. Integendeel: Europa neemt openlijk afstand van investeringen in zulke bronnen. We hebben nu ook een juist beeld van de makkelijk ontginbare reserves, en de uiteindelijke kostprijs en neven-effecten. Dan blijkt de hele schaliegasrevolutie al iets minder rooskleurig dan men enkele jaren geleden dacht.»

«Maar de lage prijs van zulke bronnen in sommige landen maakt het inderdaad niet makkelijk om daar te investeren in groene energie. Lidstaten kiezen zelf hun energiemix. Europa komt daar voorlopig niet tussen.»

De vrije val van de euro verhoogt de politieke druk om het beleid van de VS te kopiëren. Vreest u voor meer kortetermijndenken?

Bruyninckx: «Die vrees bestaat altijd. Maar ondertussen beseffen veel Europese landen dat blind besparen op allerlei domeinen, waaronder milieubeleid, geen oplossing is. Dat negativisme is onzin.»

«Het politieke klimaat heeft de uitvoering van nieuwe klimaatdoelstellingen niet vergemakkelijkt. Maar als we de groei van groene sectoren in Europa vergelijken met die van de rest van de economie, boekt groen gewoon betere resultaten. Omdat het een slimme investering is.»

«Europa zal nooit competitief zijn door lage lonen of een eindeloze voorraad goedkope grondstoffen. Die hebben we niet. Onze enige optie is vernieuwen. We moeten concurreren op de markt van de eenentwintigste eeuw, niet die van de twintigste!»

Het conflict in Oekraïne zaait onrust over onze afhankelijkheid van Russisch gas. Geeft dit u hoop op een progressiever Europees beleid?

Bruyninckx: «Ja. De afhankelijkheid van externe energieleveranciers staat

centraal. Daarom investeert Europa in een Europese Energie-unie, die ook in de richting van duurzame energiebronnen zal gaan. Gas is uiteindelijk nog altijd *carbon-based*, wat het op lange termijn niet meer dan een overgangsbron maakt.»

«Die afhankelijkheid speelt trouwens ook bij andere grondstoffen een rol. Europa heeft een lijst van *critical natural resources & materials* waarvoor ze grotendeels afhankelijk is van invoer. In een veranderende wereld zal de vraag naar die producten enkel toenemen. We moeten naar een circulaire economie, met een duurzaam en meer autonoom energiesysteem.»

“In China zijn er per dag vijfhonderd protestacties over het milieu”

Voorziet u op korte termijn nog een opvolger voor het Kyoto-akkoord?

Bruyninckx: «In Parijs (*waar zo'n opvolger wordt besproken, red.*) moeten alle landen beseffen dat er werk aan de winkel is, en een nieuwe bindende tekst met concrete doelstellingen aanvaarden. De som van alle maatregelen moet de opwarming van onze planeet onder de twee graden houden.»

“Een groen beleid boekt betere economische resultaten”

«Ik verwacht wel een doorbraak in Parijs. Op internationaal vlak beweegt er veel, de interne druk op grote vervuilers zoals China en de VS neemt toe. In China vinden er nu per dag een vijfhonderdtal acties over milieuproblematiek plaats.»

Verbergt u thuis een reddingsvest voor als het toch zou mislopen?

Bruyninckx: (*lacht*) «Ik woon in Kopenhagen in een nieuwe, duurzame wijk. Daar zet men geen enkel gebouw meer, waarvan de eerste verdieping minder dan drie meter boven het huidige springtijniveau zit. Ik verwacht nog niet meteen met natte voeten te zitten.»

Sociaal

STUDENTENGEZONDHEIDSCENTRUM BEPERKT ZICH TOT STUDEERPROBLEMEN

Meer doorverwijzen om wachtlijsten te vermijden

Martijn Stoop

Een vijfde van de eerstejaarsstudenten kampt met depressieve klachten en een tiende dacht al aan zelfdoding. Toch kan niet langer iedereen bij het Studentengezondheidscentrum terecht. "Alleen zo kunnen we wachtlijsten vermijden," klinkt het.

**KORNEEL DE SCHAMP,
SAM RIJNDERS EN
SIEN VANLOMMELE**

Het Studentengezondheidscentrum verandert het geweer van schouder. Voortaan specialiseert het zich in studiegerelateerde problemen. Studenten met andere en te complexe psychische problematieken worden doorverwezen naar externe partners.

Het is de Leuvense studentenkoepel LOKO die de kat de bel aanbond. Verschillende anonieme getuigenissen brachten haar op het spoor van de koerswijziging. "We hoorden van studenten dat de studieadviesdienst hen

afraadt om nog langer aan te kloppen bij het Studentengezondheidscentrum, als het probleem zich voor hun studententijd voordoet of niet studiegerelateerd was," vertelt Elly Suys, coördinator Sociaal bij LOKO. "Dat verontrust ons, want het centrum zou er voor alle studenten moeten zijn."

De studieadviesdienst bevestigt grotendeels het verhaal van Suys. "Er waren de laatste maanden verschillende bijstellingen in het beleid," weet Bart Dejonghe. "Zwaardere problematieken worden sowieso vaker extern doorverwezen. Iets als faalangst behandelt het centrum wel nog, ook al had de student in kwestie er al in het middelbaar onderwijs mee te kampen. Maar het is me nog niet helemaal duidelijk in welke mate mensen met psychische stoornissen, zoals borderline of bipolaire stoornis, die vaak een langdurige ondersteuning nodig hebben, er nog terecht kunnen."

"We gaan ons inderdaad specialiseren in hulpvragen die verband houden met studeren en het leven als student," geeft dokter Steven Stes van het Studentengezondheidscentrum toe. "Voor een manische depressie of eetstoornis die in je puberteit ontstond, al heel wat hulp vroeg en geen direct verband met je studie of studentenleven houdt, zijn er geschiktere kanalen." Ook zal het centrum complexere problematieken voortaan vaker doorverwijzen.

Toch benadrukt Stes dat het centrum studenten niet aan hun lot overlaat. "Er is heel wat onterechte onrust. Het is bijvoorbeeld niet zo dat we je automatisch doorverwijzen als je pro-

bleem te oud is. We doen ons uiterste best om mensen op de juiste plek te krijgen en zorgen voor een goede doorverwijzing."

Wachtlijsten

Door zich te specialiseren, wil het Studentengezondheidscentrum wachtlijsten vermijden. "Het centrum mag geen algemeen CGG (Centrum voor Geestelijke Gezondheidszorg, red.) zijn waar we alles doen," betoogt Stes. "Zo creëer je wachtlijsten. Dat lijkt ons geen gezonde situatie."

Vroeger moesten studenten soms wekenlang wachten op de juiste zorg. Dat is nu verleden tijd, stelt een tevreden Stes vast. "We streven nu een intake-gesprek binnen de drie dagen na. In de meeste gevallen halen we die limiet. In het algemeen hebben we geen capaciteitstekort. Tijdens piekperiodes krijgen we het net gebolwerkt en moeten we allemaal een tandje bijsteken, maar rustigere periodes compenseren dat."

De universiteit investeerde dan ook zwaar in het Studentengezondheidscentrum. Het voorbije jaar ging er 250.000 euro extra naar het centrum. "Dat is bijna veertig procent van alle nieuwe middelen voor studentenvoorzieningen," weet Jan De Vriendt, di-

"Studenten krijgen te horen dat ze niet behandeld worden"

ELLY SUYS
(STUDENTENKOEPEL LOKO)

recteur van Studentenvoorzieningen. Die laatste financiert het centrum.

Meer capaciteit alleen is echter onvoldoende, verdedigt De Vriendt de nieuwe criteria. "Een nieuwe richting is nodig. Vroeger waren bijvoorbeeld een beperkt aantal studenten met complexe problemen

ken met de budgetten die we hebben. We moeten keuzes maken, wat we trouwens in samenspraak met de studentenvertegenwoordigers doen."

Stiekem

Net dat laatste is niet gebeurd, meent LOKO. Het Studentengezondheidscentrum zou stiekem nieuwe criteria ingevoerd hebben, zonder ze voor te leggen aan de deelstuvoorraad, die beslist over de Leuvense studentenvoorzieningen. Daar hebben ook studentenvertegenwoordigers van LOKO hun zegje. "Momenteel krijgen studenten na hun intakegesprek te horen dat ze niet behandeld zullen worden binnen het centrum of doorverwezen worden. Dat is problematisch en op basis van criteria die wij nog niet hebben goedgekeurd," stelt Suys.

"We hebben wel degelijk de krachtlijnen en budgetten voor de nieuwe strategie besproken," weerlegt De Vriendt de kritiek. "De details komen op de volgende vergadering in een nota aan bod, akkoord. Maar de studentenvertegenwoordigers kunnen dus moeilijk zeggen dat ze van niets wisten."

Met vragen of voor hulp kan je altijd terecht bij de Zelfmoordlijn op het gratis nummer 1813.

Doorverwijzen niet zonder gevaar

Studenten met psychische problemen doorverwijzen is niet zonder gevaar. "Bepaalde patiënten kunnen verslechteren als je ze doorverwijst," zegt Arthur Dauwe, psychiater-in-opleiding aan het Universitair Ziekenhuis Antwerpen. "Dat hangt sterk van het ziektebeeld af." Als arts-in-opleiding moet hij zelf heel wat patiënten doorverwijzen, omdat hij elk half jaar van werkplek verandert. "Sommige kunnen daar goed mee om, andere niet. Getraumatiseerde patiënten met persoonlijkheidsstoornissen hechten zich bijvoorbeeld sterk aan hun therapeut."

ADVERTENTIE

ULYSSES 20
PRESENTEERT

NOT JUST ANOTHER
JOBBEURS

25 MAART 2015
Open Source
jobbeurs

WAT?
Ter ere van haar twintigjarig bestaan organiseert ULYSSIS een unieke Open Source Jobbeurs

VOOR WIE?
Voor studenten informatica, CW, toegepaste informatica, ESAT, industrieel ingenieur, handelsingenieur in de beleidsinformatica en andere studenten of alumni met computertalenten!

WAAR EN WANNEER?
Jubileumzaal (HAL 01.05) 25 maart 2015
Naamsstraat 22 10u00 tot 16u30

MEER INFO OP
opensourcejobfair.be

EMW3
KU LEUVEN
inuits
odoo
gfi

ULTRON
@MIRE
VikingCo

oxent
open future

IFTF

Tijdens het Interfacultair Theaterfestival betreden de Leuvense toneelkringen de bühne. **Politika Toneel** speelt deze week **Klytaemnestra**.

Niet denken maar voelen

Politika staat gekend om zijn hoge niveau tijdens het Interfacultaire Theaterfestival. Met 'Klytaemnestra' van Stefaan Hertmans koos de kring voor een stuk dat van de toeschouwer een inspanning vraagt.

HANNE VAN ESPEN

Vier dode blikken staren de zaal in terwijl het publiek binnenkomt. De acteurs hebben hetzelfde witte hemd en donkere legging aan. Hun armen en gezichten zijn wit geverfd, met hier en daar een zwarte streep, alsof de uiteengevallen lichaamsdelen met naald en draad door dokter Frankenstein weer aan elkaar gezet zijn. Dit is *Politika* en voor hun IFTF-bijdrage brengen zij *Klytaemnestra*.

Het stuk hangt, net niet tastbaar, in de lucht

Dit eeuwenoude Grieks-tragische personage rouwt om het verlies van haar dochter. In ruil voor een zuchtje wind in de zeilen van de schepen toonde haar oorlogszuchtige echtgenoot zich bereid zijn dochter Iphigenia doodleuk aan de goden te offeren.

De godin Artemis stak hier een stokje voor en maakte het meisje tot priesteres, maar voor het bloedend moederhart maakt dat geen verschil. Zij is hoe dan ook haar geliefde meisje kwijt. Razend op haar man zoekt ze wraak, terwijl steeds dieper doordringt dat deze wraak niet zoet is en geen verlichting brengen zal.

In een strakke regie van Karolien Favoreel staan twee jonge mannen en twee jonge vrouwen op de scène. Ieder van hen is *Klytaemnestra*, want Favoreel herwerkte de oorspronkelijke monoloog tot een stuk voor vier acteurs. Twee gemengde duo's spelen constant op elkaar in. Tekst wordt afgewisseld met muziekloze choreografie, waarbij de twee vrouwen vaak simultane bewegingen uitvoeren. Aan de hand van klopjes op de vloer gebeuren de overgangen zonder naar elkaar te kijken.

Verdomd echt

Zonder enig schroom raken de spelers hun partner aan, de intimiteitszone lijkt zonder probleem overschreden te worden. Het meest in het oog springt Veroline Vanderbeek. In contrast met haar tedere meisjesuiterlijk spreidt ze een ontwapenende kracht en openheid tentoon.

Af en toe worden de vier spelers bijgestaan door figuranten. Een van de sterkste scènes is die waarbij Roderik De Turck,

een boom van een man, de fragiele Vanderbeek optilt, in zijn armen klemmt, met zijn handen bruut, krachtig en over heel haar lichaam aanraakt. Ze schreeuwt en kreunt. Verkracht. Je hapt naar adem, dit ziet er verdomd echt uit.

Iets langer dan een uur zindert de spanning. Wanneer de acteurs niet spreken, hoor je het vonken van de lampen. Zelden was een stilte in een zaal zo stil. Het stuk hangt, net niet tastbaar, in de lucht. Kun je iets goed vinden zonder het te begrijpen?

Klytaemnestra sleurt je mee en als je je eraan over geeft, begrijp je waar het over gaat. Dat het niet rationeel te snappen is, maar draait om het voelen. Voelen hoe een moeder langzaam sterft, vanbinnen, een verdriet dat niet onder woorden te brengen valt, als een intuïtief oerinstinct. Of hoe een personage van twee millennia oud aantoonde dat wij als mens fundamenteel maar weinig veranderen.

Kring Politika
Stuk *Klytaemnestra*
Regie Karolien Favoreel
Tekst Stefan Hertmans
Cast Karolien Favoreel, Veroline Vanderbeek, Joachim Deman en Brecht Castel
Figuranten Roderik De Turck, Nils Dekeersmaeker, Thomas Van der Auwera, Koen Raymaekers en Niels Rijnders
Techniek Utse Van Dessel en Jochen Maes
Omkadering Elias Van Deun en Niels Rijnders
Fotografie Kalina De Blauwe en Vincent Peeters
Artwork Karolien Favoreel

Recensie Raketkanon Performers van fors kaliber

Raketkanon viert haar tweede langspeler RKTkNN#2 met een tour doorheen de Lage landen. Dinsdag kregen de Gentenaars een kans om het Depot in vuur en vlam te zetten. En of hen dat gelukt is.

JAN COSTERS

Voor de gelegenheid was de zaal van het Depot gehalveerd, waarbij het deel met de zitplaatsen verborgen bleef achter een zwart doek. Als u al eens zittend probeerde te headbangen, begrijpt u vast waarom.

The Guru Guru verzorgde het voorprogramma voor het handjevol mensen dat de moeite had genomen om op tijd te komen. Hoewel het getrainde oor hier en daar een pittige riff kon ontwaren, werd de performance overschaduwd door een overdadige lichtshow en de hyperactiviteit van de zanger. De wisselvallige set kon niet rekenen op het verhoopde headbangen, het was eerder het knikkebollen van een publiek dat hen na het optreden trakteerde op een beleefd applausje.

Podiumbeesten

Tijd voor de grote jongens, die gebrand waren op meer. Al bij het opkomen toonden zij dat ze de trip naar Leuven niet hadden gemaakt voor wat pover handgeklap. Wanneer de kanonniers voor een publiek staan, voelen ze zich als een vis in het water. Dat vertaalde zich in een start om u tegen te zeggen. De massa liet zich opzweepen. Het Depot ontwaakte.

Ook de hoofdact maakte gebruik van een stevige lichtshow, wat hier echter geen obstakel vormde omdat de muziek overduidelijk primeerde. Net als het dansen van de actieve frontman was het een deel van de show die Raketkanon heeft gecreëerd.

“Na het optreden signeren we roze panty's en geamputeerde borsten”

Dat ze de kunst van het performen beheersen, bewezen de hardrockers doordat ze niet alleen hun instrumenten, maar ook het publiek foutloos bespeelden. Dat ging met veel plezier op in de snedige gitaren en psychedelische synths. Daarbij werden ledematen gretig heen en weer geslingerd en waagden enkelen zich aan wat crowdsurfing. Ook de rockers zelf waren niet vies van fysiek contact en werden letterlijk op handen gedragen.

Als we eerlijk zijn, moeten we toegeven dat de muziek nooit een groot publiek zal trekken of mainstream prijzen zal winnen, maar de manier waarop Raketkanon het brengt, is een ware beleving. Het enthousiasme en plezier in het spelen dat het kwartet aan de dag legt zorgt voor een intieme sfeer waarin zelfs de gekste dingen normaal lijken.

Zelfs keyboardspeler Lode Vlaeminck, die uit zijn *drakenonesie* werd gehesen en dan maar in zijn onderbroek verder speelde, deed de zaal niet verpinken. En ook de bindteksten doen absurd aan: “Na het optreden signeren we roze panty's... en geamputeerde borsten,” klonk het. U frons misschien, het publiek smulde ervan.

Dinsdag werd eens te meer duidelijk dat psychedelische *sludge* geen spek voor ieders bek is. Zij die het lusten, konden Raketkanon verdomd goed smaken.

Van links naar rechts: boomman Roderik De Turck, Veroline Vanderbeek en Brecht Castel
Foto Kalina De Blauwe

Cultuur

IFTF

Tijdens het Interfacultair Theaterfestival betreden de Leuvense toneelkringen de bühne. **Wina Toneel** speelt deze week **De Koning Sterft**.

Sterven op de planken

De koning ligt op sterven. Iedereen ziet het, maar niet iedereen aanvaardt het. Wina heeft met *De Koning Sterft* haar handen vol.

HEIDI VAN ROMPUY

Het podium ligt bezaaid met rommel. De grote klok aan de muur heeft geen wijzers, maar toch tikt die in onze verbeelding dreigend verder. Bij het binnenkomen krijgt elke toeschouwer meteen het doodsprentje van de koning in zijn handen gedrukt. De toon van de voorstelling is alvast gezet.

De Koning Sterft is een absurd drama van de hand van Eugène Ionesco. Koning Berenger I staat al eeuwenlang aan het hoofd van een groots rijk, dat nu stap voor stap uit elkaar valt. Ook de koning zelf is er slecht aan toe. Bijgestaan door zijn echtgenotes gaat hij de doodstrijd aan.

Zijn eerste vrouw Margaretha confronteert hem met de nakende waarheid: het einde is in zicht en daar is geen ontkomen aan. Zijn tweede vrouw Sophie daarentegen is verblind door haar liefde voor de koning en blijft tot het bittere eind in een mirakel geloven. Ook Berenger klampt zich krampachtig vast aan het leven. Hij

wil niet sterven. Hij zal niet sterven. Wat volgt is een tragisch gevecht met het noodlot dat uiteindelijk in zijn nadeel wordt beslecht.

Of toch, dat is wat het zou moeten zijn. *De*

Wina komt een stevige portie lef en een tikkeltje creativiteit tekort

Koning Sterft bevat alle ingrediënten om aan te komen als een mokerslag, maar dat doet de Leuvense versie jammer genoeg niet. De voorstelling kabbelt aan een langzaam tempo ver-

der en vindt niet de juiste versnelling. Aan een gebrek aan enthousiasme zal het niet liggen, maar er is meer nodig dan dat om Ionesco's zware opdracht tot een goed einde te brengen.

Ruggengraat

Koning Berenger is de dragende kracht achter de voorstelling. Het stuk rust op zijn schouders, maar dat lijkt Simon Dirckx niet te deren. Hij zet dan ook een erg verdienstelijke prestatie neer. De jonge acteur laat zich meeslepen in het verdriet van de koning en is vooral in zijn stil spel erg geloofwaardig.

De rest van de acteerpresetaties blijft echter onder de verwachtingen. Zelfs het sappige West-Vlaamse taaltje van koningin Margaretha mocht niet baten. Misschien volgende keer dan toch maar Standaardnederlands. Enkel de wachter, die de trouwste soldaat is van de koning, weet op gezette tijdstippen de aandacht van het publiek te trekken en de toeschouwers aan het lachen te brengen. Een kleine troef, die slechts enkele keren wordt uitgespeeld.

Kring Wina
Stuk *De Koning Sterft*
Regie Kristien Moeremans
Tekst Eugène Ionesco
Cast Simon Dirckx, Freek Holvoet, Carolyne Peelman, Sander Cobbaert, Anton Vandeghinste, Andreas Nuyts
Decor en kostuums Lynn Houthuys
Techniek Roald Frederickx

De encenering van de voorstelling biedt de acteurs bovendien weinig ruggengraat. De erg eentonige setting wordt slechts enkele keren opgeschrikt door een verandering in de belichting, maar verder zorgt het stuk voor weinig visuele verrassingen.

Wat een pareltje had kunnen worden, bleek jammer genoeg net te hoog gegrepen. Wina komt een stevige portie lef en een tikkeltje creativiteit te kort.

Simon Dirckx vertolkt de titelrol
Foto Kalina De Blauwe

Existenzweek “Existenz is een levenswijze”

De ambitieuze studenten burgerlijk ingenieur-architect van Existenz brengen een verlaten verpleegsterschool tot leven. Het decor om alternatieve invalshoeken te ontdekken en vooral te beleven.

ELINE HOOGMARTENS

Een oude, verlaten verpleegsterschool op de Kapucijnenvoer met een plas water op de grond en een gat in het dak. Meer hebben de vierdejaarsstudenten burgerlijk ingenieur-architect van de KU Leuven niet nodig om een hippe plek te creëren, meer willen ze zelfs niet. “Met Existenz willen we met minimale middelen maximaal effect verwezenlijken. Dit naar analogie met de gelijknamige architectuurstroming. Elk jaar opnieuw is het dan ook een uitdaging om het geknipte pand te vinden dat kan beantwoorden aan onze cre-

atieve en uiteenlopende ideeën,” vertelt Laurens Vanden Eynde, voorzitter van de Existenzweek.

“Slechts één witte gang behouden we als symbool voor zuivere rationaliteit. De andere ruimtes richten we zo in dat je steeds een andere beleving krijgt,” legt Astrid Vankerckhoven, studente burgerlijk ingenieur-architect uit. “De vijver in de oude aula - de oorspronkelijke plas water - en het knusse isomobad zijn ongetwijfeld de grootste blikvangers.”

3D-printen

Een week lang is het proeven van architectuur: workshops beton,

metselen en zeefdrukken maar ook gepersonaliseerde laptop-hoezen maken. Marc Lambaerts, manager van FabLab, onthult de geheimen van 3D-printen. Hoe-

Met Existenz willen we met minimale middelen maximaal effect bereiken”

LAURENS VANDEN EYNDE
(VOORZITTER EXISTENZ)

wel 3D-printen razend populair is -nu heel wat patenten verval- len- blijft het ongeloof groot. Zeker wanneer Lambaerts vertelt over de verstreckende mogelijkheden en zelfs gevaren van 3D-

printen. “Wanneer een geofend 3D-tekenaar even uw sleutelbos bekijkt, mag u er zeker van zijn dat hij met uw auto weg kan.” Maar ook zilveren oorbellen, iPadhoesjes en wapens zijn mogelijk. De enige voorwaarde: u moet het in 3D kunnen tekenen op uw pc.

The Competition

De film *The Competition* van de Spaanse regisseur en architect Angel Borrego Cubero is de ideale voorloper voor het paneelgesprek over de wedstrijdscultuur in België. “Ontwerpwedstrijden voor grote architectuurprojecten zoals het justitiepaleis in Brussel hebben een immense impact op architecten,” meent Vankerckhoven. “Louis Tobback, en Stefan Devoldere, de adjunct Vlaams bouwmeester, geven ons uitleg hoe wij als

jonge burgerlijk ingenieur-architecten daarmee kunnen omgaan.”

Cocktailparty

's Nachts wordt het oude gebouw omgetoverd tot een trendy feestlocatie. “Na talrijke feestjes in de Alma snakken studenten wel eens naar wat anders. Wij willen hen dat tikkeltje extra geven het speciale pand maar ook met live bands en ietwat alternatievere muziek,” vertelt Vanden Eynde. Dat wordt duidelijk gemaakt. Op de cocktailparty is het al vlug duwen en drummen om een plekje te veroveren. Enkel de vierde zaal blijft verrassend leeg. Dip 'n dive brengt echter een volledige zaal aan het swingen en de toekomstige burgerlijk ingenieur-architecten genieten na van hun projectweek.

RECENSIE STUFF. IN HET DEPOT

Onnavolgbaar dansbaar

Ter gelegenheid van Leuven Jazz mocht STUFF., dat afgelopen woensdag zijn nieuwe plaat voorstelde, Het Depot entertainen. De heren stelden met een intiem concert niet teleur, integendeel.

JAN COSTERS

Het publiek werd verwelkomd in het Depot Café met een mooie selectie jazztracks, aan elkaar geregen door huis-dj Mighty Mike. Hoewel op voorhand aangeraden werd de dansbenen mee te nemen, koos het publiek dankzij de loungeachtige muziek voor gesprek in plaats van preventieve stretchoefeningen.

Terwijl de set van Mighty Mike zijn einde naderde, stroomde het Depot Café aardig vol. Leuven maakte zich klaar voor een stevige portie livemuziek.

Dansmicrobe

De band, die ooit begon in de Gentse club White Cat, goochelt met funk, elektronica en instrumentale jazz, maar al deze termen dekken de lading onvoldoende. Het enige wat de songs gemeen hebben, is dat

op keer in om de hele zaal te mee te tronen in hun verhaal. De meeste toeschouwers wiegen mee op de tonen, een enkeling geeft zich volledig over aan de beat. Maar niemand kan het aan om stil te staan.

Elk lied vertoont een zweem van een herkenbare melodie, maar wordt net dat tikkeltje vervormd. Het oeuvre van de Brusselaars krijgt zo een nagevoeg onnavolgbaar smaakje. De enige rode draad in het verhaal is de aanstekelijke baslijn, die het onmogelijk maakt met beide voetjes op de grond te blijven staan.

De overgangen, van tranceachtig naar swingend, doen The XX-achtig aan en worden gekenmerkt door dezelfde precieze afwerking. Geen noot wordt te veel gespeeld. Ook de vergelijking met Alt-J is door de onconventionele ritmes en onverwachte pauzes niet ver te zoeken.

Toekomstmuziek

De performance van STUFF. vergelijkt met bestaande kleppers in de muzikale wereld zou hen geen eer aan doen. Zowel op album als op het podium bewijzen ze dat een sterke veerkracht bezitten en hun eigen mannetje staan. De instrumentale muziek, die bij wijlen enorm futuristisch aanvoelt, heeft geen lyrics om de boodschap over te doen komen. Ook bindteksten zijn overbodig. De chemie tussen de bandleden is haast tastbaar, wat zich vertaalt in hun muziek.

Het plezier is tijdens het spelen van de gezichten af te lezen, zowel bij de band als bij het publiek. De bescheiden glimlach die na elk applaus ver-

schijnt, maakt de heren enkel sympathieker. Het enthousiasme van het publiek, dat zich na elk nummer stevig liet horen, resulteerde in twee encores. De muzikanten waren dankbaar, het publiek nog meer.

Voor de aanwezigen was het zater-

De enige rode draad is de aanstekelijke baslijn

dag duidelijk dat STUFF. een bloeiende carrière in het vooruitzicht heeft. De afwezigheid hoeven niet te treuren, hun kans komt nog wel.

37,5 jaar 't Stuc, STUC en STUK

Feest! Het Leuvense STUK is exact 37,5 jaar oud en dat moet gevierd worden. Een onconventioneel jubileum voor een onconventioneel kunstencentrum.

SANDER PELSMAEKERS

Of het nu is om een voorstelling of film mee te pikken, een tentoonstelling onveilig te maken of gewoon zo dicht mogelijk bij de toog te blijven hangen, het STUK is alomtegenwoordig in het Leuvense stadsleven. En dat al sinds 1977, toen de K nog een C was en het vooral als centrum voor studenten diende. Al 37,5 jaar viert en bezingt men er de meest uiteenlopende vormen van cultuur. Nu, in 2015, staat het STUK zelf eens in de schijnwerpers. De hele maand maart kunnen bezoekers met eigen ogen te aanschouwen hoe rijk en divers de geschiedenis van hun geliefde kunstencentrum is.

"Het is allemaal begonnen met het doctoraat van Marleen Brock, dat nu onder de titel *STUK, Een Geschiedenis 1977-2015* als boek wordt uitgegeven. Dat heeft ons aan het denken gezet om ook iets te doen rond de verjaardag van ons centrum. Het oorspronkelijke project is in geen tijd uitgroeid tot een gigantische uitdaging waar we allemaal heel hard aan hebben gewerkt. Ja, we hadden nog een half jaar kunnen wachten tot 38 maar het leek ons eens iets anders om dit te doen. Het is een verjaardag die eigenlijk geen verjaardag is."

"Het is een verjaardag die eigenlijk geen verjaardag is"

STEVEN VANDERVELDEN
(ARTISTIEK LEIDER STUK)

Wat staat er nu allemaal op het programma? Kunstminnend Vlaanderen kan om te beginnen nog de hele maand genieten van *a trip down memory lane*. Letterlijk, want het STUK is erin geslaagd enkele van haar sterkhouders terug te halen, alles samengesteld door huidige en ex-medewerkers. Vergaap u aan twee theaterstukken van Jan Fabre, hoor Chris Dercon vertellen of geniet van het Wim Mertens Duo. De liefhebbers van cinema kunnen hun hart ook ophalen met vertoningen van *Pantserkruiser Potemkin* of *Ladri di Bicicletta*, om er maar een paar te noemen.

"Sommige van die voorstellingen hebben in hun tijd voor nogal wat controverse gezorgd. In 1983 bezorgde Jan Fabre zijn publiek een koude douche toen hij in het stuk *Het is theater zoals te verwachten en te voorzien was* doodleuk recensies begon voor te lezen. Je moet weten dat die voorstelling normaal gezien acht uur duurt. Ook qua film en muziek is het STUK altijd een vooruitstrevend centrum geweest," zo zegt historicus Marleen Brock.

Expo

Het blijft echter niet alleen bij literatuur, theater en film. Steven Vandervelden en zijn team hebben ook hard gewerkt aan een expo die talloze hoogtepunten op een rij zet. De grootste uitdaging bestond erin dit op een interessante manier over te brengen naar het publiek.

"We hebben lang nagedacht over de manier waarop we de informatie wilden delen. Geen saaie tentoonstelling dus, maar een constructie waar bezoekers kunnen interageren met verschillende objecten via een audiogids. Om dan nog maar te zwijgen van de honderden foto's en filmfragmenten die bekeken kunnen worden. Een jukebox maakt de hele ervaring compleet door muziek af te spelen die hier vroeger te horen was," vervolgt Vandervelden. "Zo hebben bijvoorbeeld The Cure en Dire Straits hier in een ver verleden nog opgetreden. Er is zelfs een dansvloer aanwezig! Kortom, het is een gigantisch project geworden waarvan het resultaat er echt mag zijn," besluit Vandervelden.

Niemand kan het aan om stil te staan

ze de luisteraar in het begin wat laten zoeken en op het verkeerde been zetten. Om hem daarna volledig mee te sleuren in de opgewektheid van de sound.

De klanken die het vijftal uit hun instrumenten halen, slagen er keer

Menu v/d week 23 - 28/3/2015

<http://www.alma.be>

A1 = alleen Alma 1

A2 = alleen Alma 2

A3 = alleen Alma 3

 = vegetarisch

maandag

Chili sin carne met boontjes en gebakken aardappelen	€ 5.40	
Loempia met wokgroenten en chilisaus	€ 4.20	
Romig blanket (varkensragout)	€ 3.20	
Kalkoengebraad met ananas en kaas, peperroomsaus en aardappelkroketten	(A1+A2) € 5.90	
Koninginnenhapje	(A3) € 4.20	
Spaghetti bolognaise groot	(A3, enkel 's middags) € 4.20	

dinsdag

Koninginnenhapje	€ 4.20	
Marokkaanse omelet met couscous	€ 5.40	
Ribbetjes met pikante karamelsaus	€ 5.90	NIEUW!
Spaghetti bolognaise groot	(A1+A3) € 4.20	
Spaghetti bolognaise klein	(A1+A2) € 3.20	
Kalkoengebraad met ananas en kaas, peperroomsaus en aardappelkroketten	(A3) € 5.90	

woensdag

Kippenbrochetten met zoete vleessaus, knolselder en rijst met rozijntjes	€ 5.90	
Paella	€ 5.40	
Provençaals stoofpotje	€ 3.20	
Spirelli met blauwe kaassaus en broccoli en kerstomaatjes	€ 4.20	
Koninginnenhapje	(A3, enkel 's middags) € 4.20	
Spaghetti bolognaise groot (A3 enkel 's middags)	€ 4.20	

donderdag

Bagnat met wokgroenten, slaatje en quornblokjes	€ 5.90	
Hamburger met ketchupsaus en erwten	€ 3.20	
Koninginnenhapje	(A1, A2, A3 enkel 's middags) € 4.20	
Lamsburger met Griekse pasta en thijmsaus	€ 5.40	
Spaghetti bolognaise groot	(A3, enkel 's middags) € 4.20	
Pita met looksaus en slaatje	(A3, enkel avondmenu) € 5.30	
Spaghetti bolognaise veggie groot	A3 € 4.10	

vrijdag

Boomstammetje met mediterrane saus, wortel- en venkelblokjes	(A1+A2) € 4.20	
Fishsticks met tartaarsaus en slaatje	€ 3.20	
Kippenlapje met mexicaanse groenten en aardappelblokjes	€ 5.40	
Macaroni met mornaysaus en tomatenpaprika mengeling	€ 5.40	
Koninginnenhapje	(A3) € 4.20	

31 maart 20u45 IN ALMA 2 **GRATIS inkom**

 Israël vs België

Frietjes: €1,25
Pintje: €1,25

ALMA

*One man's trash is
another man's treasure!*

*Inzameling en verkoop van tweedehands
goederen met een enorm en steeds
wisselend aanbod!*

de kringwinkel

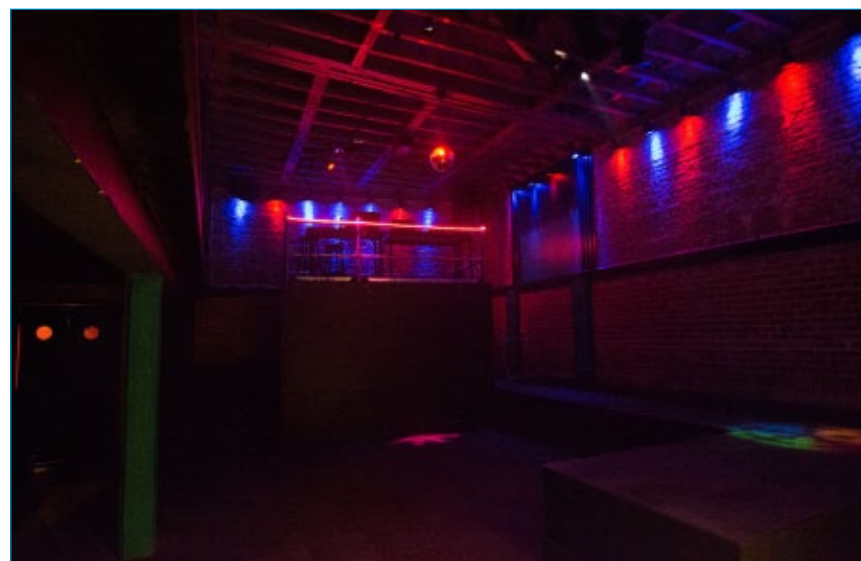

SPIT

Ijzermolenstraat 10-12 ~ 3001 Heverlee

www.spit.be

DE GOEDKOOPESTE FUIFZAAL VAN LEUVEN

ALBATROS

Brusselsestraat 15

€ 355 per avond
€ 250 tijdens het weekend

Kringen aangesloten bij LOKO of OSR/OKER krijgen **105 euro korting**.

Bij elke vierde fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal **gratis**. En dat geldt ook als je het **vatenrecord** breekt!

Reservaties en inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be !

KULEUGEN

Satirische rubriek

Politie voert alcoholcontroles uit op Studentenmarathon

Eclips neemt vreemde wending: astronomen staan voor raadsel

Rusland krijgt raket niet recht

Poetin: "Dit heeft iedereen wel eens voor."

In het sp.a - labo wordt ondertussen verder gezocht naar het charisma van Bruno Tobback

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 41 - Nummer 19
Maandag 23 maart 2015

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Korneel "Interviewtechnieken" De Schamp

Redactiesecretaris & V.U.:
Sam "Bescheidenheid 101" Rijnders
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:
Margot "Illegaal downloaden voor dummies" De Boeck, Catherine "Latékunde" Hechter, Yentl "Manieren" Cooreman, Karel "Indirecte verlichting: de theorie" Peeters, Jasper "Bickykunde, gedooft door Herr X" Van Loy, Karolien "Adobe voor beginners" Wilmots

Schrijvers:
Jan "Een jaarvak toegewijd aan het enigma dat Kanye West heet" Costers, Kalina "Vreselijke vooroordelen weerlegd 101" De Blauwe, Anna "Colofonnamen verzinnen voor beginners" De Smet, Anne-Sophie "Latijn voor economen" De Witte, Tobias "Journalistiek (de opleiding is de mop)" Geerinx-Rice, Simon "Tweets van Rik Torfskunde" Grymonprez, Eline "Empathie" Hoogmartens, Sander "Objectiviteit voor beginners" Pelsmaekers, Morien "Cosplay van A tot Z" Raymaekers, Mika "Inleiding

tot de 4-4-3" Tuybaerts, Hanne "Leuke weetjes, want dat is handig als je quiz't" Van Espen, Vivian "USB-stick-management" van Laarhoven, Camille "Koffiekoekkunde (met eventueel afkickprogramma)" Van Peteghem, Heide "Koken voor beginners" Van Rompuy, Janne "Karaoke" Vandeveld, Sien "Personality marketing" Vanlommel, Lore "Eerste hulp bij procrastinatie" Verschakelen, Niko "Inleiding tot Stoppen met janken" Wuyts

Fotografen:
Daisy "Huishoudkunde" Callari, Charlotte "Inleiding tot de wetenschap van de cocktail" Daumerie, Kalina De Blauwe, Meredith "Lange afstandscommunicatie" Geldof, Willem "Depot uitkuisen" Govaerts, Vincent "Onsubtiele subtiel flirten" Peeters, Sarah "Tsjeverij door de eeuwen heen" Van Hecke, Caroline "Internationale contacten leggen met Matthijs" van Rhee

Tekenaars:
Jeroen "Video Games" Baert, Martijn "Schrijnwerkerij" Stoop, Christophe "Algemene faalwetenschap I en II" Weets

Dtp:
Sam Rijnders, Korneel De Schamp

Eindredactie:
Thomas "Politologie" Cliquet, Yentl Cooreman, Margot De Boeck, Korneel De Schamp, Paul-Emmanuel "Algemeen Nederlands" Demeyere, Catherine Hechter, Karel Peeters, Jasper Van Loy, Liesa "Vloestofuitwisseling voor beginners" Van Dyck, Hanne Van Espen

IT:
Joachim Beckers, Pieter Hiele

Publiciteit:
Alfaset cvba - Lindsay De Decker
info@alfasetleuven.be
016 22 04 66

Drukkerij:
Coldset Printing Partners (Groot-Bijgaarden)
Oplage: 9.000 exemplaren ISSN-nummer: 0773-5162

Veto wekelijks in de bus?
Schrijf elf euro over op rekeningnummer 001-0959719-77 voor een jaarabonnement.

Meewerken aan Veto?
Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, layout, welk vak moet de KU Leuven invoeren?) zijn welkom op het redactieadres.

Lezersbriefje schrijven?
Tot vrijdag 14 uur kunnen lezersreacties gemaild worden naar veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Ilja Leonard Pfeijffer

“Ik ben weggefietst uit Nederland en nooit meer teruggekomen”

De Nederlandse auteur Ilja Leonard Pfeijffer ademt net zoals zijn nieuwste roman *La Superba* een mediterrane sfeer uit. Al zes jaar woont hij in het idyllische Genua. Een gesprek over fietsen, la dolce vita en het schrijversbestaan.

RIET TIMMERMAN EN HEIDI VAN ROMPUY

“Het voelt een beetje zoals een rock-'n-rollbestaan,” vertelt Pfeijffer op het zonnige terras van zijn hotel met een frisse pint in de hand. De schrijver is sinds enkele weken op tournee met *The Pursuit of Happiness*, een literaire voorstelling rond het thema migratie waarin hij samen met Dimitri Verhulst, Tommy Wieringa en Thé Lau op de planken staat. “Je leeft op hotel en hoeft enkel om vijf uur klaar te staan om de bus op te stappen”.

The Pursuit of Happiness is een erg uniek project. Hoe is de voorstelling precies ontstaan?

Ilja Leonard Pfeijffer: «Twee jaar geleden nodigde de literaire organisatie Behoud de Begeerte me uit op het Antwerpse Eilandfestival om een fragment voor te lezen uit mijn laatste boek. Ook Dimitri Verhulst en Tommy Wieringa maakten deel uit van het programma. Al snel merkten we dat onze teksten goed bij elkaar pasten en we het niet bij die ene keer mochten laten.»

«Migratie is bovendien een erg belangrijk thema in de huidige samenleving. We hebben met onze voorstelling niet de pretentie de problematiek te kunnen oplossen, maar we willen wel met menselijke verhalen de ogen van het publiek openen. Als dat lukt, hebben we al veel bereikt.»

Is dat wat literatuur volgens u moet teweegbrengen?

Pfeijffer: «Literatuur is een soort van magie. Je kan iets beroeren in het hoofd van iemand anders en dat is fantastisch. Toch wil ik mensen mijn mening niet opdringen. Dat doe je beter in een opiniestuk in de krant. Literatuur moet twijfel zaaien en zekerheden ondergraven. Een boek kan mensen doen nadenken over de dingen die in de eerste plaats simpel lijken.»

«In *La Superba* wil ik dan ook geen mening ventileren over migratie, maar verschillende verhalen naast elkaar plaatsen. De conclusie laat ik volledig over aan de lezer.»

In de roman gaat het hoofdpersonage op zoek naar het geluk in

Italië. Wat betekent geluk precies voor u?

Pfeijffer: «Tijdens de voorstelling laten we een filmpje zien over een bootvluchteling in Italië. Het enige waar ze naar op zoek is, vertelt ze, is een normaal en rustig leven. Dat is de meest simpele en bescheiden definitie van geluk. Het is schrijnend te zien dat zelfs die meest banale vorm van geluk sommige mensen niet is gegund.»

Italiaanse sferen

U bent enkele jaren geleden zelf geëmigreerd naar de Italiaanse stad Genua. Hoe bent u daar terecht gekomen?

Pfeijffer: «Het was helemaal niet gepland. In de zomer van 2008 hadden een vriendin en ik het dwaze plan om naar Rome te fietsen vanuit Leiden. Ik had niet eens een fiets. Bij een Turkse fietsmaker om de hoek kocht ik een zesdehands Bata-vusracefiets voor 95 euro. Ter plekke voor me opgekalefaterd, een proefritje op de parking en zo ben ik naar Rome vertrokken.»

«Op onze route kwamen we ook langs Genua. Ik ben, bij gebrek aan een beter woord, verliefd geworden op die stad. Nu zes en een half jaar later woon ik er nog steeds en mijn fiets staat er nog. Ik ben weggefietst uit Nederland en nooit meer teruggekomen.»

Wat maakt het Italiaanse leven dan precies zo uniek?

Pfeijffer: «Niets heeft me echt weggejaagd uit Leiden, maar

gestopt daarover na te denken. Ik ga wel niet nog een keer fietsen, dat heb ik wel geleerd!»

Het hoofdpersonage uit *La Superba* laat net zoals u zijn leven in Nederland achter en trekt naar Italië. Ziet u het boek als een autobiografische roman?

Pfeijffer: «Hoewel het hoofdpersonage luistert naar de onwaarschijnlijke naam I.L.P., is het toch geen autobiografisch werk. Ik heb natuurlijk inspiratie gehaald uit mijn eigen luxemigratie, maar daar blijft het dan ook bij.»

Wazige grenzen

De roman doet ons bovendien nadenken over de grens tussen fictie en realiteit. Een onderwerp waar u wel vaker mee speelt?

Pfeijffer: «Ik vind het een zeer hedendaags thema. De grenzen tussen werkelijkheid en fictie vervagen steeds meer. Het begon met reality-tv, waar je de zogenaamde ongefiltreerde levens van mensen zag, maar dat bleek tot in het kleinste detail geregisseerd. Ook op sociale media probeert iedereen een beeld van zichzelf te vormen. Het wordt zo steeds moeilijker werkelijkheid en fantasie te onderscheiden.»

Vindt u dat u ook als schrijver in de media een personage moet opvoeren?

Pfeijffer: «Ja natuurlijk, daar ontkom je niet aan. Ik vind het noodzakelijkerwijs ook niet iets

slechts. Als schrijver word je altijd in een bepaalde rol geduwd. Het is interessant om daar over na te denken.»

«Schrijver zijn is een solitair beroep. Als ik aan een roman werk, communiceer ik gedurende een lange tijd met niemand. Het is een project dat ik de hele tijd in mijn hoofd realiseer. Maar als je er dan mee naar buiten treedt, moet je als schrijver een rol spelen. Want je eenzame schrijversbestaan waarbij je stil op een stoel zit, is helemaal niet zo interessant.»

“Brusselmans en ik gaan naar dezelfde kapper”

U bent zelf een erg uitgesproken figuur. Sommige mensen vergelijken u met Herman Brusselmans.

Pfeijffer: «Brusselmans en ik hebben in elk geval dezelfde kapper (*lacht*). Er is een Vlaamse televisiezender die het idee heeft om een realityprogramma met Brusselmans en mij in elkaar te steken. Ik vind dat alvast een uitstekend plan, maar jammer genoeg worden de beste ideeën vaak nooit uitgevoerd.»

